

Πρακτικό 1

- ανήλικος 10 ετών → ικανός για κάθε δικαιοπραξία από την οποία αποκτά αργώς και μόνο. έννομο όφελος (π.χ. δωρεά, ακόμη κι αν αυτό είναι βεβαρημένο, γιατί οι υποχρεώσεις αυτές δεν προκύπτουν αμέσως από την σύμβαση και δεν την καθιστούν νομικά δυσμενή για τον ανήλικο) 128
- ανήλικος 15 ετών → συνάπτει έγκυρη σύμβαση εργασίας, αν συναινούν οι επιμελόμενοι αυτών + παρεπόμενες / συναφείς δικαιοπραξίες 136
- η ΑΚ 135 υπέρσχει της ΑΚ 1719 : ο 17χρονος μπορεί να συντάξει διαθήκη, ώστε να διαθέσει ελεύθερα καθετί που κέρδιζε από την προσωπική του εργασία / τού δόθηκε να το χρησιμοποιεί / διαθέτει ελεύθερα (αμφ.)

Πρακτικό 2

- 1061 : κτήση κυριότητας με ειδοποίηση, κατά πρωτότυπο τρόπο
αποσθέννυται η κυριότητα του αρχικού κυρίου των υλικών
Η ειδοποίηση αποτελεί υλική πράξη, ούχι δικαιοπραξία → αρκεί να υπάρχει ικανότητα δικαίου (34)
- 1666 : δυνατή η ανάληψη διαχείρισης της περιουσίας ανίκανου προς δικαιοπραξία προσώπου, αν αυτό τεθεί σε δικαστική συμπαράσταση
- 1667 : περιοριστική απαρίθμηση των προσώπων που μπορούν να κινήσουν την δικαστική διαδικασία
Μπορώ να ζητήσω από τον Εισαγγελέα να υποβάλει αίτημα για να καταστώ δικαστικός συμπαράστατης
- 1672 : δυνατός ο διορισμός προσωρινού δικαστικού συμπαράστατη
- 1719 : ανίκανοι προς σύνταξη διαθήκης ≠ άκυρη διαθήκη → εξ αδιαθέτου διαδοχή

Πρακτικό 3

- Σύσταση ιδρύματος : ιδρυτική πράξη + πράξη της Πρωτεύουσας με την μορφή Π.δ. → έτσι αποκτά νομική προσωπικότητα 109
- Η διαθήκη, ως μονομερής δικαιοπραξία αιτία θανάτου, αποτελείται μόνον από την δήλωση βούλησης του διαθέτη και επιφέρει έννομα αποτελέσματα μόνο μετά τον θάνατό του. Είναι μη-απευθυντές, αρκεί απλώς η εξωτερική του.
- 114 : παράσμα δικαίου : το ίδρυμα-καρπονόμος θεωρείται ότι υπάρχει κατά την επαγωγή της κατηγορίας, και ως καρπονόμος αποκτά την περιουσία αυτοδικαίως (1846) ≠ ως κατηγόρος έχει αξιώσεις (1995, 1996) για την μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων της κατηγορίας
- οι 1924 § 2, 1999, 2000 δεν εφαρμόζονται επί ιδρύματος
- 1929 : άκυρη η διαθήκη ως προς την προσβολή της νομίμου μοίρας → χωρεί παράλληλα αναγκαστική και εκ διαθήκης διαδοχή
- 1825 : ν.μ. το 1/2 της εξ αδιαθέτου μερίδας (κατιόντες, γονείς, σύζυγος)
- Όταν ένας μεριδούχος εκπίπτει, δεν μπορεί να υπάρξει προσαύξηση στη ν.μ. των λοιπών μεριδούχων → το μερίδιό του αποδίδεται στο μέρος της κατηγορίας που διέπεται από την ελευθερία διάθεσης (δεν είναι σωστό να ωφελείται ο αναγκαίος καρπονόμος από τέτοιες έκτακτες μεταβολές)

πρακτικό 4

- 128 : ο ανίκανος για δικαιοπραξία ανήλικος πρέπει να εκπροσωπηθεί από τον νόμιμο αντιπρόσωπό του, που αδειεί την χρονική μερίμνα (1510)
- 235 : απαγορεύεται στον αντιπρόσωπο η επιχείρηση δικαιοπραξίας στο όνομα του αντιπροσωπευόμενου με τον εαυτό τον ατομικώς, ως το άλλο μέρος, γιατί θα υπεισέρχεται στις υποχρεώσεις (κινδύνος μεροληψίας & σύγκρουσης συμφερόντων → διορισμός ειδικού επιτρόπου) (1517, 1589)
- * όμως, κατά τελεολογική συστολή, πρέπει να μην απαγορεύονται δικαιοπραξίες που ωφελούν = προσπορίζουν στον αντιπροσωπευόμενο αποκλειστικώς έννομο όφελος
- 498 : η δωρεά ακινήτου και κινητού (κατ'αρχήν) είναι τυπική σύμβαση, που απαιτεί συμβολ. έγγραφο
- 939 επ. : επί καταβολευτικής απαλλοτριώσεως, παρέχεται στους δανειστές αξίωση διαρρήξεως της απαλλοτριώσεως και αποκαταστάσεως των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση
- 942 : επί μεταβιβάσεως από χαριστική αιτία δεν απαιτείται γνώση του τρίτου
- 941 : τεκμήριο γνώσης
- Η αφερέγγυότητα θα κριθεί με βάση την εμφανή περιουσία του οφειλέτη, όχι την αφανή, την οποία ο δανειστής δεν υποχρεούται να αναζητήσει
- Οι τραπεζικοί λογαριασμοί καλύπτονται από το τραπεζικό απόρρητο.
- Εάν η αγωγή των δανειστών γίνει τελεσιδικίως δεκτή → θα προχωρήσουν σε αναγκ. εκτέλεση

πρακτικό 5

- έφεση αγωγής αδικαιοσύνης παρουτισμού δεν μπορεί να τελεεφορήσει αν ο αήτης δεν είναι πιο παρουσιότερος κατά τον χρόνο επιδόσης της αγωγής → η υποχρέωση απόδοσης αποσβίνεται (909)
- η ΑΚ 918 προϋποθέτει ότι ο ενεργήσας πραγματώσε το εξωτερικό πραγματικό ορισμένης δικαιοπραξίας, για την οποία - αν ήταν Ικανός προς καταβολή - θα ευθυνόταν
- ΑΚ 132 : δυνατότητα αποζημίωσης αυτού που συναλλάσσει με τον δικαιοπρακτικά ανίκανο της ΑΚ 131, εφόσον ανυποσέ ανυπαίτια την κατάσταση του και η ζημία του δεν μπορεί να καλυφθεί από αλλού (αποκαθίσταται το αρνητικό διαφέρον = ανόρθωση της ζημίας που υπέστη ο συναλλασχθείς επειδή πίστεψε ότι καταρτίσθηκε έγκυρη δικαιοπραξία, αλλά διεψεύσθη η εμπιστοσύνη του)

πρακτικό 6

- κατάρτιση συμβάσεως : σύμπτωση 2 αντιτιθέμενων δηλώσεων βουλήσεως (πρόταση-αποδοχή), που δεσμεύει τα μέρη
- * πρόσκληση για υποβολή πρότασης → εξαίρει η σοβαρή και οριστική πρόθεση συμβατικής δεσμεύσεως → μπορεί να στοιχειοθετηθεί μόνον ευθύνη από διαπραγματεύσεις
- έγκυρη πρόταση : ορισμένη, παρήρη, σαφής, να περιλαμβάνει τα (ουσιώδη & επουσιώδη) στοιχεία που ο προτείνων θεωρεί σημαντικά (ακόμη κι αν αυτά μπορούν να συμπληρωθούν με βάση τις διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν / την καλή πίστη / τα συναλλακτικά ήθη)
- Η παδίνης ως προς τα παραχωρηματικά αίτια της βούλησης δεν είναι ουσιώδης (143) → απομαρτίζεται η αιμύρωδη της σύμβαςης από παδίνης (140)
- * εξαιρείται η 142
- 197-198 : μπορεί να ζητηθεί επαναφορά στην προ της συνάψεως της σύμβαςης κατάσταση
- 389 : αποτελέσματα υπαναχωρήσεως
- 908, 909, 913

πρακτικό 7

- πληρεξούσιο, το οποίο καθόρισται εμπιστεύονται οι τρίτοι (δεν μπορεί να προταθεί όρος εκτός αυτού)
- ο εντολοδόχος ευθύνεται έναντι του εντολέως για την αναίτια παράβαση των όρων της εντολής (714, 717, 335 - ετεροβαρής)
- 1710 : καθαριική διαδοχή σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του κληρονομούμενου
- 202 : διαλυτική αίρεση
- 409 : δυνατική μείωση της ποινής της ποινικής ρήτρας
- 1800§2 : κατάληψη ειδυών αντιειμένων στον πηώμενο → θεωρείται κληροδόχος (μη-ευθύνη για χρέη)
- 317 : εκληρώση από τρίτον / 319 : δικαίωμα σε προσφορά και υποατάσταση / διοίκηση αλλοτριών (737)
- η κατάληψη της επιταρής αποτελεί περιορισμό της ν.μ. → δικαιούμαι να αποποιηθώ την επιταρής και να διεκδικήσω τη ν.μ. μου
- 453 : αποβέση ενόχης με βύχωση

Πρακτικό 8

- Η σύμβαση συνδρομής σε περιοδικό έντυπο υπάγεται στην ρύθμιση της σύμβασης πώλησης
- Η εσφραμμένη δήλωση βοήθησεως διορθώνεται με την ερμηνεία / ακύρωση ρόζω παάνης
 - ερμηνεία (173-υποκειμενική ερμηνεία & αναζήτηση της πραγματικής βοήθησεως του δηλούντος και 200- αντικειμενική ερμηνεία & αναζήτηση του νοήματος που ανταρμθάνεται ο μέσος κοινω- νικός άνθρωπος → αλληλοσυμπληρώνονται για να βρεθεί η αληθινή βοήθηση του δηλούντος)
 - δικαίωμα ακυρώσεως ρόζω παάνης στην δήλωση (διάσταση βοήθησεως / δηλώσεως) - 140, 141
- πρωτου αδειωθεί η αγωγή ακυρώσεως της δικαιοπραξίας ρόζω παάνης, πρέπει να ερμηνευθεί η εν ρόζω δήλωση, για να δίνει αντιληπτό το νόημα της.
- ν. 2251/1994 : είναι άκυροι οι ρος που έχουν ως αποτέλεσμα την σημαντική διατάραξη της ισορροπίας των δικαιωμάτων & των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων, σε βάρος του καταναλωτή (όχι αδιαιολόγητα εάρη → καταχρηστικότητα → ακυρότητα, που όμως δεν επηρεάζει το υπόλοιπο περιεχόμενο της συμβάσεως)

Πρακτικό 9

- 211 : "αρχή του εμφανούς της αντιπροσωπεύσεως", εκτός αν είναι αδιάφορο στον αντισυμβαλλόμενο το πρόσωπο του αντιπροσωπευμένου (κατάρτιση δικαιοπραξίας "υπέρ ούτινος ανήκει") → ανα- ητύσει αποτελέσματα άμεσα στο πρόσωπο το οποίο αφορά, εφόσον :
 1. ο αντισυμβαλλόμενος γνωρίζει ότι το πρόσωπο με το οποίο συμβάλλεται ενεργεί ως αντιπρό- σωπος άλλου, ακόμη κι αν δεν γνωρίζει την ταυτότητα του αντιπροσωπευμένου
 2. για τον αντισυμβαλλόμενο είναι αδιάφορο με ποιον συμβάλλεται
 3. η φύση της συμβάσεως δεν απαιτεί τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αντιπροσωπευ- μένου
- Εφαρμόζονται οι κανόνες για την άμεση αντιπροσώπηση
- Αδιονομαυτική ευθύνη του κατασκευαστή : 914 ή ν. 2251/1994 (ευθύνη παραγωγού για ελαττωματικό προϊόν → αντικειμενική ευθύνη!) + αποματάσταση νομικής βάσης
- ν. 2251/1994 : κάθε συμφωνία περιορισμού / απαλλαγής του παραγωγού από την ευθύνη του είναι άκυρη

Πρακτικό 10

- Η παρηγουευσότητα είναι κατά αρχήν άτυπη δικαιοπραξία. Αν η δικαιοπραξία στην οποία αφορά είναι τυπική, χρειάζεται να τηρηθεί ο ίδιος τύπος και για την παρηγουευσότητα (217) ≠ αμυρη (159) Δυνατή η έκριση, με τον αναγκαίο τύπο (239).
- 1272 : αμυρη ή έκραψη υποθήκης αν ο παραχωρών δεν είναι κύριος του ακινήτου, χωρίς να μπορεί να θεραπευτεί με μεταγενέστερη δημείωση στο βιβλίο υποθηκών (1260, 1271) → νέα έκραψη υποθήκης, ex hunc) ≠ η μονομερής δικαιοπραξία περί παραχωρήσεως του σχετικού δικαιώματος (1266) μπορεί εκ των υστέ- ρων να ισχυροποιηθεί (238, 239) με έκριση / επίκτηση / καθρονομήση
- αναδρομικώς για το μέλλον

Πρακτικό 11

- 1192 : πράξεις που μεταγράφονται (εμπράχματες δικαιοπραξίες και άλλες - όχι και οι ενοχικές, ακόμη κι αν αποτελούν τη νόμιμη αιτία της εμπράχματης) το προσύμφωνο (166), ως ενοχική δικαιοπραξία, δεν χρειάζεται να μεταγραφεί για να είναι έγκυρο & δεσμευτικό
- Για την κατάρτιση συμβάσεως, η πρόταση και η αποδοχή πρέπει να καθύπτονται αμοιβαίως σε όλα τα σημεία τους
- διάσταση δήλωσης / βοήθησης → μονομερής / διμερής παάνη ως προς το ίδιο / διαφορετικό σημεία "falsa demonstratio non nocet" + 361 → επιβάλλεται να ισχύει αυτό που πραγματικά θέλη- σαν και ανταρμθάνονται τα μέρη (πρέπει η βοήθηση των μερών), ακόμη κι αν κάποιος τρίτος ενδέχεται να ανταρμθάνεται κάτι διαφορετικό. Επι ομοειδους διμερους παάνης εν τη δηλοζει (δεν ακυρώνεται η σύμβαση ρόζω παάνης)
- Εάν ο ένας από τους συμβαλλομένους σε προσύμφωνο αθετήσει την υποχρέωσή του και δεν συμπαρ- ζει στην κατάρτιση της κυρίας συμβάσεως, ο άλλος μπορεί να αξιώσει διαστυτικότητα :
 1. εκκήρυξη της παροχής = σύμπαρξη (καταδίκη σε δήλωση βοήθησεως) * αν απαιτείται : μεταγραφή
 2. αποζημίωση κατά τις 383, 386

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 12

- 239 : συγκατάθεση για την επιχείρηση δικαιοπραξίας → διαπραγματικό δικαίωμα που ισχυροποιεί εκ των υστέρων μια αρχικώς ανενεργό δικαιοπραξία
- 236 : κατ'αρχήν άτυπη, εκτός της 369 (εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτου)
- Επί περισσότερων (ασυμβίβαστων μεταξύ τους) διαθέσεων → υπερισχύει η προγενέστερη

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 13

- Η σιωπή δεν έχει κανένα δικαιοπρακτικό περιεχόμενο = δεν αποτελεί δήλωση βουλήσεως
* εκτός αν έχει συμφωνηθεί / συναχτεί από τις περιστάσεις
- Με την αποστολή εμπορευμάτων που δεν έχουν παραχθεί, δεν δημιουργείται καμία υποχρέωση στον παραλήπτη για απόρριψη / επιστροφή / παρκαταθήκη προς φύλαξη των εμπορευμάτων
- ν. 2251 / 1994 : απαγορεύεται η αποστολή καταναλωτικών αγαθών χωρίς προηγούμενη παραγγελία, αν ο καταναλωτής καλείται να τα αποκτήσει έναντι πληρωμής / ή να τα επιστρέψει → ο καταναλωτής δικαιούται να διαθέσει τα αγαθά κατ' την κρίση του, χωρίς να οφείλει οποιοδήποτε τίμημα
ratio : προστασία του καταναλωτή από τον έμμεσο εξαναγκασμό σε αγορά αγαθών με το τέχνασμα της αυτόματης αποστολής τους
- ν. 2251 / 1994 : σε περίπτωση σύμβασης από απόσταση, ο καταναλωτής δικαιούται να υπαναχωρήσει από την σύμβαση μέσα σε 14 ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής των αγαθών, χωρίς να πρέπει να προβάλει καμία δικαιολογία για την υπαναχώρηση αυτή (δικαίωμα ανεπίδεκτο παραιτήσεως, κατ' αναγκαστικό δίκαιο)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 14

- Σύμφωνο προαίρεσεως : προπαρασκευαστική σύμβαση που δεν ρυθμίζεται στον ΑΚ → παρέχεται στον έναν συμβαλλόμενο η εξουσία (διαπραγματικό δικαίωμα) να επιφέρει την κατάρτιση της κύριας σύμβασης με μόνη την δήλωσή του. Ο αντισυμβαλλόμενος δεσμεύεται να επιτρέψει την μελλοντική επέμβαση στη νομική του σφαίρα, με την συναψη της κύριας σύμβασης. Εάν η κύρια σύμβαση υπόκειται σε τύπο, η τήρηση του οποίου είναι αναγκαία τόσο για το σύμφωνο προαίρεσεως όσο και για την μονομερή δήλωση με την οποία θα αεκηθεί.
- 197, 198 : προσημαστική ευθύνη / ευθύνη από τις διαπραγματεύσεις : δημιουργείται μεταξύ των μερών μια οιονεί συμβατική σχέση εμπιστοσύνης που υποχρεώνει τους μετέχοντες σε αυτή να τηρούν μια καλόπιστη και σύμφωνη με τα συναλλακτικά ήθη συμπεριφορά (ευθύνη προς αποκατάσταση της ζημίας)
Ο ζημιωθείς δικαιούται να ζητήσει το αρνητικό διαφέρον (εμπιστοσύνης) = ό,τι (θετική ζημία + διαφυγόν κέρδος) αν δεν λάμβανε χώρα η αντισυναλλακτική συμπεριφορά του ζημιώσαντος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 15

- 138 : εικονικότητα
- ΣΤΙΣ ΑΙΤΙΩΔΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΕΣ η ακυρότητα παύει την υποσχετική αλλά και την εκποιντική δικαιοπραξία
- ακυρότητα δικαιοπραξίας λόγω αντιθέσεως στα χρηστά ήθη
- Απόλυτη ακυρότητα → λαμβάνεται υπ' όψιν και αντεπαχχέως, και προτείνεται τόσο από τους ακύρως δικαιοπρακτήσαντες όσο και από αυτούς που έχουν έννομο συμφέρον (καθαρισμός + ειδικούς διαδόχους τους) = κατ' παντός
Επί περιουσιακών δικαιωμάτων, προτείνεται και από τους δανειστές των συμβαλλόμενων παθηστικά
- 939-943 : αξίωση για διάρρηξη της απαγορεύσεως εκ μέρους των δανειστών = πανταινή αξίωση
- ο κληρονόμος με απογραφή → αντικειμενικώς περιορισμένη (cum viribus) ευθύνη = μόνο σε αυτά τα αντιείμενα της κληρονομίας επιτρέπεται αναγκαστική εκτέλεση

Πρακτικό 16

- Ακυρώσιμη η δικαιοπραξία που καταρτίσθηκε υπό το κράτος απειλής = παράνομη / αντίθετη προς τα χρηστά ήθη εξαγγελίοι σπουδαίου και αμέστου (για την προσωπικότητα / περιουσία του απειλούμενου ή των στενότερα συνδεόμενων με αυτόν προσώπων) κακού, η επέλευση του οποίου εξαρτάται από την βουλή του εξαγγέλλοντος και εμπορεί φόβο σε γνωστό ή άγνωστο άνθρωπο
- Ανήθικη είναι και η απειλή όταν το εξαγγελόμενο κακό αποτελεί μεν άδικο νόμιμο δικαίωμα, αλλά δεν υπάρχει συνάφεια απειλής - επιδιωκόμενης δηλώσεως βουλήσεως (αδ. ή ος κρίνεται)
- 214 : τα ελαττώματα της βουλήσεως κρίνονται στο πρόσωπο του αντιπροσώπου
 - * 215
- 152 : δικαίωμα για περαιτέρω αποζημίωση για κάθε ζημία που υπέστη ο απειλούμενος λόγω της κατάρτισης της ανυπόστητης δικαιοπραξίας που τεθεί σε αιτιώδη συνάφεια με την απειλή (αρνητικό διαφέρον)
- 1203, 1204
- 153 : αποζημίωση λόγω απειλής από τρίτον (αρνητικό διαφέρον)
- 1298 : καταβολή χρέους και υποκατάσταση
- 1321 : απόσβεση υποθήκης δια συγχύσεως

Πρακτικό 17

- Για να δεσμευθεί ο αντιπροσωπευόμενος από την καταρτισθείσα από τον αντιπρόσωπο δικαιοπραξία, πρέπει να την εκφρίνει (μετέωρο κύρος έως ότου δεσμευθεί ή όχι)
- 1034 : η εμπράχματη δικαιοπραξία της μεταβίβασης κυριότητας κινητού πράγματος είναι αναιτιώδης
- 231 : ευθύνη του ψευδοαντιπροσώπου, αρκεί να είναι ικανός για δικαιοπραξία
- 917 : ο ανήλικος 10-14 ετών και ο κωφάλαλος ευθύνεται αν ενήρμη με διάκριση = ικανότητα να διακρίνει την παρνομία της πράξης και την ευθύνη που πηγαίνει από αυτήν
- 923 : νόθος αντιπροσωπευτική ευθύνη για τα πρόσωπα που έχουν την εποπτεία ανήλικου
- 134 : "έννομο όφελος" = να προσπορίζει δικαίωμα / να απαλλάσσει από υποχρέωση τον ανήλικο
- Η δωρεά είναι κατ' αρχήν ετεροβαρής σύμβαση, εκτός αν περιέχει τρόπο που επιβαρύνει και υποχρέωση (δεν περιλαμβάνονται οι υποχρεώσεις ηθικής φύσεως)

Πρακτικό 18

- 185, 193
- ο "αρχηγός" έχει απλά διεκπεραιωτικό ρόλο = στερείται οποιασδήποτε πρωτοβουλίας ως προς την κατάρτιση σύμβασης
- 146 : εφραμένη διαβίβαση δηλώσεως βουλήσεως → ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί παύσης
- 184 : με την τελεσιδικία της δικαστικής απόφασης που ακυρώνει την δικαιοπραξία, ανατρέπονται αναδρομικά κι αυτοδικαίως οι συνέπειές της, και αναζητούνται οι παροχές που εκπληρώθηκαν, εφόσον δεν υπάρχουν εμπράχματα δικαιώματα που τρίτος απέκτησε από την ακυρωθείσα σύμβαση
- 1036 : απαιτεί καλή πίστη του αποκτώντος και έλλειψη της ιδιότητας του κακοποιού / απορροφώτος για το μεταβιβαζόμενο πράγμα, για την κτήση κινητών από μη-κύριο
- Η σύσταση ενεχύρου, ως εκπαινητική δικαιοπραξία, προϋποθέτει την ύπαρξη κυριότητας του ενεχυρωστού
 - * 1215

Πρακτικό 19

- 1143 : σύσταση επικαρπίας σε ακίνητο : με δικαιοπραξία (~1033) / χρησικτησία
- 410 : μη-γνήσια σ.υ.τ.
- 411 : γνήσια σ.υ.τ.
- 413 : διαίωμα αποποίησης καιωμάτων
- 1093 : κτήση θησαυρού → ο κύριος + ο ευρέτης γίνονται συγκύριοι κατ'ίσομοιρία
- 239 : εξ αρχής ισχυροποίηση της άκυρης διαθέσεως, δια έκκρισεως
- 1721 § 3 : ψευδής ή εσφαρμένη χρονολογία σε διαθήκη → μπορεί να προαχθεί ακυρότητα επί :
 1. αποκρύψεως ανιχνεύσιμης του διαθέτη
 2. εξαίψεως του ανίμως testandi = της βουλήσεως διαθέτης αιτία θανάτου
 3. αναμνήσεως της διαθήκης

Πρακτικό 20

- 979 : κτήση νομής μέσω αλλοτ
- 1094 : διεκδικητική αγωγή → αερείται μόνο από τον κύριο
- 1039 : προστατεύεται ο καλόπιστος τρίτος που αποκτά σε συνθήκες αγοράς
- ευθύνη έργοτάβου : 688, 689, 690
- 690 : αποκαθίσταται το θετικό διοικητικό και κάθε περαιτέρω ζημία

Πρακτικό 21

- για την τακτική χρησιμότητα, απαιτείται και νόμιμος (1041) ή νομιζόμενος (1043) τίτλος
- τακτική (1041) / έκτακτη (1045) χρησιμότητα
- 1051 : προσαύξηση χρόνου
- 1908, 1911 : η εκποίηση ακινήτου της κατηννομίας χωρίς άδεια του δικαστηρίου είναι μέν έγκυρη, αλλά συνεπάγεται την έκπτωση του κατηνόμου από το ευεργέτημα της απαλλαγής → θα ευθύνεται πλέον για τις υποχρεώσεις της κατηννομίας και με την δίκη του περυσια (1901)

Πρακτικό 22

- 1282 : έκταση της υποθήκης και σε συστατικά και παραρτήματα του ενυπόθητου ακινήτου (το ίδιο ίσχυει και για την προσημείωση υποθήκης : υποθήκη υπό αναβατηριωτή αίρεση)
- * 1283 : παύση της υποθηκικής υπεχυτότητας τους όταν αυτά μεταβιβασθούν σε τρίτον, με υλική παράδοση της νομής (976 α') = όταν παύσει η οικονομική ενότητα του αντικειμένου
- 479 : μεταβίβαση ομάδας περιουσίας (σωρευτική αναδοχή χρέους ex lege) περιορισμένη η ευθύνη του αποκτώντος + ανεπιδόρητη του μεταβιβάζοντος
- 481 : ευθύνη εις ολόκληρον

Πρακτικό 23

- 1010 : μερική ανοικοδόμηση & χειτονικό ακίνητο
- 1166' : ο επικαρπωτής μπορεί να μεταβιβάσει & οίγαν την άσκηση της επικαρπίας (παραχώρηση της χρήσης και κατοχής με ενοικιακή δικαιοπραξία)
- 961 : ποικίλοι καρποί (π.χ. : μισθώματα)
- 1136, 1170, 1318 § 1 : η επέκταση της οικοδομής στο χειτονικό δικαίο βαρύνει (πέραν του κυρίου) και τον τρίτο, που έχει στο καταληφθέν τμήμα του ακινήτου περιορισμένο εμπράχματο δικαίωμα (δουλεία / υποθήκη) → απόβρωση του δικαιώματος αυτή η υποθήκη, μετά την επιδίωξη, περιορίζεται στο τμήμα του ακινήτου που ανήκει (1322) και -όσον αφορά το έδαφος που καταλήφθηκε- μετατρέπεται σε ενοικιακή αξίωση για αποζημίωση

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 24

- Η απόκτηση κυριότητας επί ακινήτου απαιτεί την αποδοχή και την μεταγραφή της αποδοχής / του κληρονομητηρίου (1193, 1195). Ενεργεί αναδρομικά (1199), ανατρέχοντας στον χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου
- 1044 : η καλή πίστη του χρησιδεσπούντος πρέπει και αρκεί να υπάρχει κατά την κτήση της νομής από αυτόν

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 25

- 1785 → 180, 184 → χωρεί η εξ αδιαθέτου διαδοχή
- 1822 : αποκλεισμός του κληρονομικού δικαιώματος του συζύγου
- 983 : μεταβίβαση της νομής στους κληρονόμους του νομέα
- 184, 1203-1204 : με διορθωτική-συστατική ερμηνεία, προστατεύονται μόνον οι καρόπιστοι τρίτοι που απέκτησαν εμπράγματα δικαιώματα στο ακίνητο
- Για το κύρος της συμβάσεως μίσθωσης δεν είναι απαραίτητη η ιδιότητα του εκμισθωτή ως κυρίου του εκμισθούμενου πράγματος (αποτελεί όμως νομικό εσάττωμα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 26

- Ενώ η 206 υπερικυεύει της 1034, δεν υπερικυεύει της 1036
- 984, 987, 997 : αγωγή αποβολής του επιδηψίμου νομέως από τη νομή ασκείται από τον νομέα / κάτοχο του πράγματος
- αποκαθήρωση : 1839, 1840, 1843
- 1839 : οι ανώνυμα γίτσοι κινούνται ευκολότερα από άλλα πράγματα στις συναλλαγές → η καλή πίστη του αποκτώντος προστατεύεται

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 27

- "Έμμεση αντιπροσωπείωση" = ο αντιπρόσωπος επιχειρεί την δικαιοπραξία στο όνομά του, αλλά για λογαριασμό του αντιπροσωπευόμενου → απαιτείται στήλη δικαιοπραξία μεταξύ αυτών για να μεταβιβασθούν στον τελευταίο τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που ανέλαβε ο αντιπρόσωπος με την αρχική δικαιοπραξία
- ≠
άμεση αντιπροσωπείωση (211)
- προαντιπώληση της νομής (με συμφωνία + βούληση του αντιπροσώπου κατά την κτήση) ο αντιπρόσωπος γίνεται κάτοχος / ο αντιπροσωπευόμενος, κύριος και νομέας
- 297 : μορφές αποσημιώσεως → αυτουεία (ή natura) / χρηματική
- 338 : αναγνώριση του περιεχόντος → αντικατάσταση
- 944 : αναγνώριση πράγματος από τους ειδικούς διαδόχους του τρίτου οφειλέτη
- 908β' : όταν το ανταλλάγμα που υπεισέλθε στην θέση του ηρωτισμού είναι μεγαλύτερο από την πραγματική αξία του αρχικού ηρωτισμού → αναζητείται ολόκληρο το ανταλλάγμα
- * υπό τις προϋποθέσεις της 281 και ότι αυτό δεν οφείλεται στην προσωρινή ικανότητα + σύμβαση του αλλόττη

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 28

- "Παρέρχουσιότητα δύναμει φαινόμενου δικαίου" : η εμπιστοσύνη ενός τρίτου προσώπου στην ύπαρξη της κρίνεται ως αξία προστασίας, δεσμεύοντας τον αντιπροσωπευόμενο. Αυτός φέρει τον σχετικό κίνδυνο, όταν δημιουργηθεί (με καταλογιστή σε αυτόν συμπεριφορά) το φαινόμενο / εντύπωση ύπαρξης παρέρχουσιότητας
- 426 : κομιστής εξοφαντικής αποδείξεως
- 330 : ευθύνη του οφειλέτη λόγω πταίσματος
- 332 : αίτιος αναγκαστικός όρος, εφόσον δεν ανετέλεσε αντιμεινόμενο ατομικής διαπραγματεύσεως
- τυχόν όρος περιοριστικός της ευθύνης πρέπει να είναι ορατός-αντιληπτός, να να είναι έκχυρος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 29

- υποσχέτική η σύμβαση δωρεάς. μέχρι την σύναψη της εκπονητικής / διαθετικής συμβάσεως (π.χ. μεταβίβαση κυριότητας, 1034), κύριος παραμένει ο δωρητής. Αν έχει τεθεί αναβατητική αίρεση στην πρώτη σύμβαση, ο δωρεοδόχος δεν αποκτά κυριότητα με την πλήρωση της
- ετεροβαρής η σύμβαση δωρεάς
- 499 : ο δωρητής ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια
ευθύνη για αδυναμία παροχής : 335
απαλλάσσεται αν αποδείξει ότι η αδυναμία οφείλεται σε γεγονός για το οποίο δεν έχει ευθύνη (336)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 30

- 822 : η σύμβαση παρακατοιθήκης, για να συναφθεί, απαιτεί εκ μέρους του θεματοφύλακα ανάληψη της υποχρέωσης φύλαξης του πράγματος. Δεν υφίσταται νομική δέσμευση αυτού όταν το κάνει από λόγους φροσύνης = δεν έχει δικαιοπρακτική βούληση
- 922 : αντικειμενική η ευθύνη του προσήσαντος
- αντιποίηση της νομής
- 980 : άσκηση νομής για λογαριασμό άλλου

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 31

- Η πρόταση για σύναψη συμβάσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί αόριστη (και συνεπώς άκυρη), όταν οι ελλείψεις μπορούν ευχερώς να προσδιοριστούν, βάσει των ερμηνευτικών κανόνων 173, 200, 288
- 374-388 : ευθύνη από αμφοτεροβαρείς συμβάσεις
- 834 : ευθύνη του ξενοδόχου, προϋποθέσεις:
 1. να ασκεί κατ'επάγγελμα επιχειρηματική δραστηριότητα
 2. τα πράγματα του πελάτη του να έχουν την ιδιότητα των εισκομισθέντων
 3. δεν απαιτείται υφιστάμενη συμβατική σχέση των μερών → αρκεί το πραγματικό γεγονός της εντάξεως των πραγμάτων του πελάτη στον κύκλο ενεργείας του ξενοδόχου

Η ευθύνη του ξενοδόχου είναι αντικειμενική.
- συρροή αξιώσεων / νομίμων βάσεων της αξιώσεως
- 332 : συμφωνία για μη-ευθύνη από πταίσμα
- 837 : άκυρη κάθε μονομερής γνωστοποίηση του ξενοδόχου που αποκλείει / περιορίζει την ευθύνη του

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 32

- υπερημερία του εργοδότη (656), αρκεί να υπάρχει πραγματική και προσηκουσα παροχή εργασίας (349) / όταν ο δανειστής δεν την δέχεται ή δηλώσει ότι δεν την δέχεται (όταν η αδυναμία αποδοχής οφείλεται σε πταίσμα του / οφείλεται σε τυχαία περιστατικά που τον αφορούν)
- ≠
απαλλάσσεται αν η αδυναμία του οφείλεται σε ανώτερα βία
- 1. υποκειμενική θεωρία : κάθε τυχηρό περιστατικό που είναι απρόβλεπτο και αναπότρεπτο, αιόμη και με μέτρα άκρας συνέσεως και επιμέλειας του οφειλέτη
- 2. αντικειμενική θεωρία : μόνο γεγονότα που είναι εκ της φύσης τους αναπότρεπτα, απρόβλεπτα και εξωτερικά σε σχέση με τον οφειλέτη = ξένα ως προς τον κύκλο των επιχειρηματικών / οικονομικών του δραστηριοτήτων (π.χ. : πόλεμος, δειγμός, αλεξία άγλης επιχείρησης)
- Επειδή πρόθεση του νομοθέτη δεν είναι ο παυσίτοκος του εργαζομένου, ο εργοδότης δικαιούται να εκλάβει από τον μισθό που οφείλει λόγω αδυναμίας / υπερημερίας, καθετί που αφαιρέθηκε ο εργαζόμενος από την ματαίωση της εργασίας του ή παροχή της αμύνης / απέφυγε κακόβουλα-καινοήτο να επωφεληθεί.

Πρακτικό 33

- 1003 : υποχρέωση του κυρίου ακινήτου να ανέχεται εκπομπές υπό προϋποθέσεις
δεν πρέπει αυτές να είναι ουδιστικές ή πρέπει να είναι συνηθισμένες για τα ακίνητα της περιοχής
 κριτήρια : μέσος ένοικος του ακινήτου, προορισμός - φύση - τοποθεσία του ακινήτου
- 1108 : αρνητική αξιολογία
- 989 : αξιολογία για διατάραξη της νομής
- δικαίωμα απόρριψης καταγγελίας της συμβάσεως μίσθωσης εκ μέρους του εκμισθωτή επί 594
- κατ' αρχήν κάθε δικαιοπραξία επιδέχεται αίρεση, εκτός αν το ορίζει ρητά ο νόμος, ιδίως για την προστασία των τρίτων ή των οικογενειακών σχέσεων / αν από την φύση και τον σκοπό της δικαιοπραξίας συναγεται ότι αυτή δεν επιδέχεται αίρεση (π.χ. επί μονομερών δικαιοπραξιών με τις οποίες ασκείται διαπραγματικό δικαίωμα → αίρεση και διαπραγματική ενέργεια, λόγω της αναγκής προστασίας των συμφερόντων των προσώπων αυτών) - ορθότερο όμως είναι να θεωρηθεί ότι επί αυτών μπορεί να υπάρξει αίρεση, όταν η ύπαρξη αβεβαιότητας δεν βαρύνει τα συμφέροντα των προσώπων που δεσμεύονται από την άσκηση της διαπραγματικής διακώσεως. (εξουσιαστικές αιρέσεις : η παύση τους εξαρτάται από την συμπεριφορά που θα τηρήσει το μέρος προς το οποίο απευθύνεται η μονομερής δικαιοπραξία)

Πρακτικό 34

- Άκυρη ή τιμαριθμική ρήτρα : ρήτρα στην οποία η οφειλή συνομολογείται σε €, αλλά ταυτόχρονα ορίζεται ότι, σε περίπτωση ανόδου / πτώσης του τιμαριθμού που τυχόν αξίζει χωρίς μέχρι τον χρόνο λήξης του χρέους ή της καταβολής, θα αυξάνεται ή θα μειώνεται αναλόγως η οφειλή
- Επί ρήτρας αξίας είδους : ρήτρα στην οποία η οφειλή θα καταβληθεί σε €, το ακριβές ποσό των οποίων εξαρτάται από την τιμή ορισμένου είδους (αγαθού / υπηρεσίας) κατά τον χρόνο λήξης του χρέους ή της καταβολής του :
 1. αν εξυπηρετεί δικαιολογημένα έννομα συμφέροντα του δανειστή και δικαιολογείται από την φύση και την λειτουργία της σχέσης → είναι έγκυρη, εφόσον δεν εκδηλώνεται δυσηυστία στο εθνικό νόμισμα
 2. αν συνομολογήθηκε κατά καταστρατήγηση του νόμου, με σκοπό την διαφάραξη του δανειστή από τον κίνδυνο υποτίμησης του νομίσματος → τότε εκδηλώνεται δυσηυστία προς το εθνικό νόμισμα → είναι άκυρη
- 320 : τόπος παροχής ή κατοικία του οφειλέτη
- * 321 : του δανειστή, επί χρηματικής οφειλής (κομιστή παροχή) ≠ υπερχρεωμένος οφειλέτης
- 324 : μόνον ο οφειλέτης δικαιούται να εκληρώσει την παροχή και πριν τον χρόνο της παροχής
 ≠ ο δανειστής δεν μπορεί να απαιτήσει πρόωπη εκληρώση → ανεπίτρεπτη μονομερής τροποποίηση των συμβατικών όρων

Πρακτικό 35

- μεικτή ή σύμβαση παροχής ξενοδοχειακών υπηρεσιών : παροχή χρήσης δωματίου έναντι ανταλλάγματος (μίσθωση πράγματος) + παροχή φαγητού + υπηρεσιών καθαρισμού
- η ευθύνη του ξενοδόχου είναι αντιειμενική, καθώς τα πράγματα του πελάτη εντάσσονται στην σφαίρα επιρροής - ελέγχου - εξουσίας - οικονομικού οφέλους του επιχειρηματία ή των προσώπων που αυτός χρησιμοποιεί
 πρέπει να υπάρχει είσοδος των πραγμάτων (υαγνή πράξη, που συντελείται με την παραδοση των πραγμάτων / του δεατίου αποδεκτών)
 είναι αδιάφορο αν τα πράγματα ανήκουν στον πελάτη / σε τρίτον
- 298 : βετινή ζημία + διαφυγόν κέρδος
- γεννάται υποχρέωση αποζημίωσης επί ζημίας τρίτου από παράβαση κυρίας παροχής

Πρακτικό 36

- Η ενοχή είναι προσδιορισμένη κατά γένος όταν είναι προσδιορισμένη μόνο κατά τα γενικά γνωρίσματα της, υπαχόμενη σε μια ευρύτερη κατηγορία ομοειδών αντικειμένων. Εδώ η ενοχή δεν μπορεί να αναλωθεί → τον κίνδυνο καταστροφής φέρει ο οφειλέτης
- εξατομίκευση της ενοχής → μεταβολή του κινδύνου για την τυχαία καταστροφή του πράγματος στον αδοχαστή (524, που υπερίκνυε της 380 για κοινή απαλλαγή σε περίπτωση οινυπαίτιας αδυναμίας παροχής)
- γίνεται δεκτό ότι κατά περιπτώσεις, η κακή εκμίσθωση της παροχής εκ μέρους του οφειλέτη δημιουργεί ενδοσυμβατική ευθύνη έναντι τρίτου προσώπου, αν η κακή εκμίσθωση προκαλεί ζημία μόνο στο τρίτο αυτό πρόσωπο στο οποίο έχει μεταφερθεί η οικονομική αξία της παροχής → ο ζημιωθείς τρίτος μπορεί να στραφεί κατά του οφειλέτη με βάση τις διατάξεις περί ενδοσυμβατικής ευθύνης, μεμονωμένοι δεν συνδέεται συμβατικά με αυτόν

Πρακτικό 37

- 229 : ενέργεια εκτός των ορίων πληρεξουσιότητας
- * επί "φαινομένης πληρεξουσιότητας" / "πληρεξουσιότητας ανοχής", η εμπιστοσύνη των τρίτων πρέπει να προσοιευθεί
- 922 : ευθύνεται και ο προσήσας εις ολόκληρον, αφού η δραστηριότητα του προσήσους αναπτύσσεται στο πλαίσιο της εξυπηρέτησης των ελαττωματιών του συμφερόντων και κατ'ενοχήν αυτού

Πρακτικό 38

- 427 : ο οφειλέτης μπορεί να προβεί σε δημόσια κατάθεση, οπότε η ενοχή αποσβέννυται (431)
- 739 : μη-κλήσια διοίκηση αλλοτρίων

Πρακτικό 39

- 239 : κατ'αρχήν το δικαίωμα επιβολής το έχει ο οφειλέτης
- 290 § 2 : τρόπος συσκέπρωσης της ενοχής
- 324 : επί ορισμένου χρόνου παροχής, εν αμφιβολία ο οφειλέτης δικαιούται σε προεκμίσθωση

Πρακτικό 40

- 741 : σύμβαση αστικής εταιρίας → δεν έχει ν.η. → δεν αποκτά δικαιώματα & υποχρεώσεις
- 769 : σωτηρή ανανέωση
- 1885 : μερισμός απαιτήσεων & χρεών μεταξύ των κατηνομένων
- 481 : παθητική ενοχή εις ολόκληρον
- 453 : απόσβεση δια συγχύσεως
- 1902 § 2 : η περιέλευση της κατηνομίας στον ανήλικο γίνεται με το ευερέτημα της απαρχής

Πρακτικό 41

- επί καθυστέρησης καταβολής των μισθωμάτων, ο εκμισθωτής δικαιούται :
 1. να απαιτήσει την καταβολή τους (574)
 2. να καταγγείλει την σύμβαση μισθώσεως (597)
 3. να αξιώσει εκμίσθωση & αποζημίωση (343, 345) / αποζημίωση (383 β')
 4. να απαιτήσει απόδοση του μισθίου για δυστροπία του μισθωτή & αποζημίωση για πρόκληση της μισθώσεως
- παραγραφή των αξιώσεων του μισθωτή (602-εξαμηνία) / των αξιώσεων της 914 (937)
- επί συνδρομής ενδοσυμβατικής και αδικονοματικής ευθύνης ("ελευθέρη συρροή αξιώσεων"), οι αξιώσεις είναι αυτοτελείς και ανεξάρτητες μεταξύ τους και καθεμία υποκειται στην δική της ρύθμιση → ο ζημιωθείς δικαιούται να αεκήθει κατ'ενοχήν οποιαδήποτε επιθυμεί, ικανοποιημένος όμως μόνο 1 φορά, αφού με την εκμίσθωση της μίας εκμίσθωσης και ο εκμίσθωτης οίχτης κατ'αρχήν αποψη, χενναται 1 αξίωση, που όμως θεμελιώνεται σε λείονες νομικές βάσεις (συρροή νομίμων βάσεων της αξίωσης)
- ένσταση της παραγραφής (272, 277)

Πρακτικό 42

- αδικοπραξία συνιστά και η παραβίαση της γενικής υποχρέωσης προνοίας, αεφαιρίας, προστασίας που καθιερώνει η έννομη τάξη
- η 922 καθυστερεί και την ηθική βάση (προϋποθέσεις : εξάρτηση, δυνάμεια)
- 926 : ευθύνη εις ολόκληρον
- 927 : δικαίωμα αναχωρήσεως
- 685, 698 § 2 : ο εργολάβος ευθύνεται για κάθε πταίσμα ως προς την χρήση της ύλης
- Επί 1039, ο προηγούμενος κύριος μπορεί να αεκήσει κατά του νέου την αγωγή για απόδοση του προυτισμού (904 επ.) από την πώληση των καθιμαίων

Πρακτικό 43

- 681 : ο εργολάβος υποχρεούται σε εκτέλεση και έγκαιρη περαίωση του έργου
- 404, 408 : η ποινική ρητρα προϋποθέτει την ύπαρξη κυρίας ενόχης (παρεπόμενος χαρακτήρας)
- 249 : 20ετής η παραγραφή της αξιώσεως αδικαιοδότητου προυτισμού
- * όταν απορρέει από άκυρη σύμβαση έργου, πρέπει να υπόκειται σε 5ετή παραγραφή (250)
- 251-254 : έννοια της παραγραφής
- 243 : συμπλήρωση προθεσμίας
- 277 : η παραγραφή πρέπει να προταθεί

Πρακτικό 44

- "αρχή του ατύπου των δικαιοπραξιών"
- * 158, 159 (όταν το ορίζει ο νόμος / υπάρχει συμφωνία των μερών)
- "σύμβαση ανοικοδόμητης ακινήτου με αντιπαροχή" = ανέγερση της οικοδομής (με ατύπη σύμβαση έργου) με μεταβίβαση της κυριότητας οριζμένων ποσοστών εξ αδιαίρετου του ακινήτου - ως αμοιβή του οικοπεδούχου προς τον εργολάβο
- απαιτείται συμβολαιογραφικό έγγραφο
- ενοχική σύμβαση μεταξύ του οικοπεδούχου και του εργολάβου → δεν μεταγράφεται (1192 → μόνον οι εμπράγματα δικαιοπραξίες υπόκεινται σε μεταγραφή)
- υποσχεθείς & δέκτης της υποσχέσεως
- γνήσια σ.υ.τ. (411) / μη-γνήσια 6.υ.τ. (410)
- αμφ. σύμβαση ανέγερσης οικοδομής με αντιπαροχή
- 1. παλαιότερη νομοσχία & παλία θεωρία → γνήσια σ.υ.τ.
- 2. κρατούσα άποψη στη νομοσχία → μη-γνήσια σ.υ.τ.
- 235 : απαγόρευση δικαιοπραξίας του αντιπροσώπου με τον εαυτό του, εκτός αν :
 1. ο αντιπροσωπευόμενος το επιτρέπει / ωφελείται
 2. η δικαιοπραξία συνιστά εκδήλωση υποχρέωσης / επιτρέπεται εκ του νόμου
- σε αυτή την σύμβαση ο εργολάβος είναι κατόχος και αντιπρόσωπος του νομέα στο οικοπεδο και στα διαμερίσματα της αντιπαροχής, ενώ ο οικοπεδούχος είναι αντιπροσωπευόμενος νομέας. ο 1ος δικαιούται να αεκήσει την αγωγή διατάραξης της νομής (989, 997), ενώ ο 2ος έχει επιπλέον και την αρνητική αγωγή (1108).

Πρακτικό 45

- "άφεση χρέους" = σύμβαση δανειότη-οφειότη, με την οποία ο δανειστής παραιτείται από την απαίτησή του, ώστε ο οφειλέτης να απαλλαχθεί από το χρέος του
- σύμβαση ανατιμώσεως & ατύπη (έστω κι αν η αιτία της υπόκειται σε τύπη), 454 (απόβεβη)
- 1210 : δεν συστήνεται ενέχυρο χωρίς ασφαλισόμενη απαίτηση
- ενέχυρο : οισνεί νομή (975)
- ένσταση 1095 στην διεκδιητική αγωγή του 1094
- 844, 845 : από παίχνιο / στοίχημα γεννιεται ατελής (φυσική) ενόχη → μη-αχώριμη απαίτηση
- κρατούσα γνώμη : δεν μπορεί να συσταθεί ενέχυρο / υποθήκη για εξασφάλιση τέτοιας απαίτησης, αφού η 272 § 2 δεν μπορεί να εφαρμοστεί εδώ αναλογισια
- ≠ ακυρότητα

- 823 : ευθύνη & υποχρεώσεις του θεματοφύλακα
- ο θεματοφύλακας, ως κάτοχος του ακινήτου, δικαιούται να αεκήδει τις αλλαγές της νομής (997)

Πρακτικό 47

- Η σ.υ.τ. είναι κατ'αρχήν άτυπη
- * η τήρηση τύπου μπορεί να επιβάλλεται από την φύση της συμβάσεως που κατήρτισε ο υποχρε-
θείς με τον δέκτη της υποσχέσεως (είναι αδιάφορη η σχέση του τελευταίου με τον τρίτο)

Πρακτικό 48

- Γίνεται δεκτό ότι την αξίωση του 1003 έχει και ο νομέας / κάτοχος του βαρπτόμενου ακινήτου
- Γίνεται δεκτό ότι από ειδικότερες διατάξεις (57, 58, 60, 89...) συναχεται η γενικότερη αρχή
ότι όταν προσβάλλεται ένα δικαίωμα / ή υπάρχει κίνδυνος προσβολής του στο μέλλον, ο δι-
καιούχος δικαιούται (ανεξάρτητα από επέλευση ζημίας ή ύπαρξη υπαιτιότητας) να αξιώ-
σει την παραίτηση / άρση της προσβολής. Αυτή στηρίζεται στην εκέψη ότι είναι προτιμώ-
τερη η πρόληψη της ζημίας από την εκ των υστέρων καταστολή της παρανομίας και ανόρ-
θωση των ζημιών.

πρακτικό 49

- 1118 : η δουλεία συστήνεται υπέρ του εκάστοτε κυρίου του δεσπόζοντος ακινήτου (πραγματική) υπέρ ορισμένου προσώπου (προσωπική)
- 1132 : ο δουλειούχος προστατεύεται με την αγωγή ομοαρμοίσεως δουλείας
- ο δουλειούχος έχει την οιονεί νομή του πράγματος και προστατεύεται με τις διατάξεις περί νομής (996)
- 984 : η επιτηρητική νομή προτείνεται και κατά των κληρονόμων (καθολικών διαδόχων) του νόμους
- 1190 : παύση αντίθετης ρυθμίσεως, η προσωπική δουλεία αποσβέννεται με τον θάνατο του δικαιούχου
- 514 : "νομικό ελάττωμα" = κάθε δικαίωμα τρίτου που βαρύνει το πράγμα και μπορεί να προβληθεί έναντι του αγοραστή (π.χ. : δουλεία, ενέχυρο, υποθήκη, κυριότητα, νομή)
- 1885 : οι απαιτήσεις και τα κρέη της κληρονομίας διαιρούνται αυτοδικαίως μεταξύ των συγκαληρονόμων, αναλόγως με την μερίδα του καθενός
- 1298 : καταβολή του ενυπόθηκου χρέους → υποκατάσταση στα δικαιώματα του ενυπόθηκου δανειστή
- 1321 : απόσβεση υποθήκης λόγω συγχύσεως

πρακτικό 50

- αδυναμία παροχής πριν (362 επ. - νόθος αντικειμενική ευθύνη) / μετά την κατάρτιση της πωλήσεως (516 → 380-382 → απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημιώσεως)
- 1035 : εκχώρηση διεκδικητικής αγωγής ως τρόπος κτήσης της κυριότητας κινήτου

πρακτικό 51

- 839 : αναλογική εφαρμογή των διατάξεων περί ευθύνης ξενοδόχου και σε άλλες περιπτώσεις
- προϋποθέσεις 334 : ύπαρξη ενοχικής σχέσεως δανειστή - οφειλέτη / ανάμειξη του βοηθού εκηγηρώσεως με την θέληση του οφειλέτη / υπαίτια συμπεριφορά του βοηθού εκηγηρώσεως / συναφεία προς την εκηγήρωση
- 834 επ. : αντικειμενική ευθύνη
- 334 §2 : επιτρέπονται οι αναλογικές ρήτρες του οφειλέτη για ευθύνη από πράξεις του βοηθού εκηγηρώσεως (αναλογική εφαρμογή και επί 922)
* κατ'εξαίρεση, οι ρήτρες αυτές δεν είναι έγκυρες αν συντρέχει κάποια περίπτωση της 332 / αν δεν θεωρηθούν ανεκτές από τις κρατούσες στις συναλλαγές αντιλήψεις (π.χ. καταχρηστικές / καταλαβονεκτικές, 178, 179, 281, 288), λόγω της ανάγκης διαφύλαξης του ασθενέστερου συμβαλλομένου έναντι καταχρηστικών επιθέτων του ισχυρότερου μέρους

πρακτικό 52

- κατ'εξαίρεση, οι τρίτοι - έμμεσα ζημιωθέντες μπορούν να προσφύγουν στις 928, 929 για να διεκδικήσουν αποζημίωση
- 932 γ' : ψυχική οδύνη

πρακτικό 53

- προϋποθέσεις 334 :

1. ύπαρξη ενοχικής σχέσεως μεταξύ δανειστή - οφειλέτη
2. ανάμειξη του βοηθού εκηγηρώσεως με την θέληση του οφειλέτη (όχι αυτόθυνα)
3. υπαίτια συμπεριφορά του βοηθού εκηγηρώσεως (→ αντικειμενική η ευθύνη του οφειλέτη)
4. συναφεία της συμπεριφοράς του βοηθού εκηγηρώσεως και των υαθνηόντων που του έχουν ανατεθεί για την εκηγήρωση της παροχής

- 305 : Επί διαzeugτικής ενοχής πρέπει να εκληρωθεί μόνον η μία. Το δικαίωμα επιλογής, σε περίπτωση αμφισβήτησης, το έχει ο οφειλέτης. Ασκείται με άτυπη μονομερή δήωση βουλήσεως και επιφέρει τα αποτελέσματα του από την περιέλευση της δήωσης στο άλλο μέρος, επιφέροντας διάπραξη = καθιστά αληθή την διαzeugτική ενοχή (307). Ο οφειλέτης δεν υποχρεούται να εκληρώσει την άλλη παροχή (απαλλάσσεται) / ούτε ο δανειστής έχει το δικαίωμα να την απαιτήσει.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 55

- Η άσκηση του διαπραστικού δικαιώματος της υπαναχώρησης γίνεται με εξωδικαστική απευθυντέα δήωση του αγοραστή.
Με την περιέλευση της δήωσης στο άλλο μέρος, η πώληση ανατρέπεται αναδρομικώς, και στην θέση της δημιουργείται η σχέση εκκαθαρίσεως. Έτσι, αποσβέννυνται οι υποχρεώσεις των μερών που δεν είχαν έως τότε εκληρωθεί και δημιουργούνται ενοχικές αξιώσεις για αμοιβαία επιστροφή των παροχών που τυχόν κατεβλήθησαν.
- 332 : ακυρότητα απαλλακτικών ρητρών
- ν. 2251/1994 : άκυρος ο ΓΟΣ που περιορίζει την ευθύνη του προμηθευτή για κρυμμένα ελαττώματα του πράγματος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 56

- 534 : αντικειμενική ευθύνη του πωλητή
- 540 : η διόρθωση / αντικατάσταση του πράγματος αποτελεί περίπτωση αξίωσης εκληρώσεως in natura (κατ' αρχήν δεν νοείται αδυναμία αντικαταστάσεως)
- η 540 παρέχει στον αγοραστή δικαίωμα επιλογής ανάμεσα σε παρόντα και ανεξάρτητα μεταξύ τους ένδικα βοηθήματα → μόνον 1 μπορεί ναπραγματωθεί
- 542

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 57

- 522 : ο κίνδυνος στην πώληση
- στην 914 πρέπει να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς του ζημιώσαντα και της προκληθείσης ζημίας

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 58

- 575 : ο εκμισθωτής έχει 3 ειδικότερες υποχρεώσεις :
1. παράδοσης του μισθίου κατάλληλου για την συμφωνημένη χρήση
2. κατάληψης του μισθίου στον μισθωτή καθ' όλη την διάρκεια της μισθώσεως
3. διατήρησης του μισθίου κατάλληλου για την συμφωνημένη χρήση, δε όλη την διάρκεια της μισθώσεως (συντήρηση + επισκευή)
- 590, 591 : παρεπόμενες υποχρεώσεις του εκμισθωτή εκ του νόμου / από συμφωνία των μερών / από την 288 (καρόπιστη εκληρώση των ενοχών → "υποχρέωση προστασίας" = επιχείρηση κάθε πράξης που συντελεί στο να μην προκληθεί ζημία στον μισθωτή + υποχρέωση αποφυγής κάθε ενέργειας που θα μπορούσε να του προξενήσει ζημία)
- "σύμβαση με προστατευτική ενέργεια υπέρ τρίτου" = ποιοτί δεν υφίσταται συμβατική σχέση, γίνεται δεκτό ότι ορισμένες παρεπόμενες υποχρεώσεις (προνοίας και προστασίας) που απορρέουν από την σύμβαση, θεωρούνται σαν να έχουν συμφωνηθεί και υπέρ ορισμένων άλλων προσώπων που συνδέονται στενά με το πρόσωπο του δανειστή. Η σχέση του δανειστή και των τρίτων πρέπει να είναι τέτοιου είδους, ώστε λόγω της φύσης της παροχής ο οφειλέτης να αντανακλώνεται / να μπορεί να διαγνώσει ότι οι πράξεις του για την εκληρώση της παροχής είναι πιθανό να θέσουν σε κίνδυνο και τα πρόσωπα αυτά
- 440, 441 : συμψηφισμός
- 325 : ένσταση επισχέσεως

- ο παρυσισμός μπορεί να αναζητηθεί κατά τις 904 επ. μόνον εφόσον σωζεται αυτόνστος/ με την μορφή κήποιου ανταλλάγματος το οποίο έλαβε ο παρυσιστής στην θέση του αρχικού παρυσισμού (908, 909). Αν το ανταλλαγμα είναι μικρότερο από την πραγματική αξία του αρχικού παρυσισμού → οφείλεται το μικρότερο ανταλλαγμα (για το υπολοίπο υπάρχει άρση του παρυσισμού)
- 911 : επανέληψη της ευθύνης
- Δίκαιο της εντολής : ο κύριος μπορεί να ζητήσει λοκοδοσία + τόκους + κέρδος από την διαχείριση
- ο λήτης ευθύνεται σε αποζημίωση σε περίπτωση αδυναμίας απόδοσης του αντικείμενου του παρυσισμού (348, 1097)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 60

- 1033 : η εμπράχματη σύμβαση για την μεταβίβαση της κυριότητας ακινήτου πρέπει να στηρίζεται σε έγκυρη νόμιμη αιτία = νομικός σκοπός της μεταβίβασης της (τέτοια μπορεί να είναι και η κληροδοσία, 1714)
Αν η αιτία είναι ανύπαρκτη/ άκυρη, η κυριότητα δεν μεταβιβάζεται. Αντίθετη συμφωνία των μερών είναι ανίσχυρη, γιατί η 1033 είναι διάταξη αναγκαστικού δικαίου.
- 1763 επ : ανάκληση διαθήκης → καταργείται η προηγούμενη διαθήκη
- 1266 : παραχώρηση δικαιώματος εγγράφης υποθήκης
Η "αρχή της ειδικότητας" απαιτεί να αναφέρεται κατά τρόπο αναμφίβοτο το ακίνητο που θα επιβαρυνθεί με την υποθήκη.
≠
το δικαίωμα αυτό δεν αποκτάται
- 1294 : ο τρίτος ενυπόθηκος οφειλέτης υπόκειται μόνο στην εμπράχματη υποθηκική αξίωση του δανειστή (1292), υποχρεούμενος να ανεχθεί την αναγκαστική εκτέλεση στο ενυπόθετο ακίνητό του. Επίσης, παρέχει σε αυτόν την ευχέρεια να ικανοποιήσει την ασφαλιζόμενη απαίτηση, προκειμένου να απαλλάξει το ακίνητό του από την υποθήκη και να αποφύγει την αναγκαστική εκποίηση του → έτσι υποκαθίσταται στα δικαιώματα του ενυπόθετου δανειστή (1298) → περιέρχονται αυτοδικαίως σε αυτόν (εκχώρηση ex lege) της ασφαλιζόμενης απαίτησης και των παρεπόμενων δικαιωμάτων αυτής.
- 1321 : η υποθήκη αποσθίνεται όταν ενωθεί με την κυριότητα στο ίδιο πρόσωπο

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 61

- 858 : ex lege εκχώρηση, όπου χωρεί αυτοδίκαια υποκατάσταση → στον εγγυητή περιέρχονται και τα παρεπόμενα δικαιώματα της απαίτησης του δανειστή (458)
- 904 : και για αιτία που δεν επακολουθήσε (ματαιώση του σκοπού της παροχής)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 62

- καταλιστευτική μεταβίβαση κυριότητας για εξασφάλιση απαίτησης : κατά την υπατούσα άποψη δεν απίκειται στην 1213 (καθώς αυτή αφορά αποκλειστικά το ενέχυρο). Δεν προσκρούει στην αρχή του numerus clausus των εμπράχματων δικαιωμάτων (973). Η εξασφάλιση απαίτησης δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των έγκυρων αιτιών για την μεταβίβαση της κυριότητας → εκείνος που μεταβίβασε το κίνητο καταλιστευτικά, μπορεί να ζητήσει την αναμεταβίβαση της κυριότητας σε αυτόν κατά τις 904 επ. Η συμφωνία όμως μεταξύ δανειστή και οφειλέτη για την παροχή ασφαλείας (παρότι δεν ρυθμίζεται ρητά) είναι έγκυρη κατά την "αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων" (361), εκτός αν το περιεχόμενο της αναγορεύεται από τον νόμο / αντίκειται στα χρηστά ήθη (174, 178). Άρα η μεταβίβαση της κυριότητας στηρίζεται σε νόμιμη αιτία.
- 1236 : προστασία του ενεχυρούχου δανειστή → 1094, 987
- 1239
- η 1036 απαιτεί υγιή παράδοση της νομής

πρακτικό 63

- 1211 : σύσταση ενεχυρίου : νομότυπη ενεχυριική συμφωνία + παραδοση της οιονεί νομής
- 1210 : συστήνεται και για να διασφαλιστεί απαίτηση μελλοντική / υπό αίρεση
- ο νόμος δεν απαγορεύει την παραχώρηση και άλλου ενεχυρίου πάλιν σε πράγμα που έχει ήδη ενεχυρασθεί. Η 1213 δεν επιτρέπει παραδοση της οιονεί νομής με αντιπώληση
- 1217 : ισχύει ο "κανόνας της χρονικής προτεραιότητας" για την τάξη ηλειόνων ενεχυρίων. Η προτεραιότητα μεταξύ τους κρίνεται από τον χρόνο σύστασής καθενός από αυτά, βοίθει της 1211.

πρακτικό 64

- 532 : στην "πώληση με τον όρο παρακράτησης της κυριότητας", ο πωλητής παραμένει κύριος και νομέας του πωληθέντος πράγματος μέχρι την εξόφληση του τιμήματος, ενώ ο αγοραστής αποκτά την κατοχή του και δικαίωμα προσδοκίας αποκτήσεως της κυριότητας του με την αποπληρωμή της αιρέσεως. Η σχετική αξίωση αποζημιώσεως κατά πρόθεσης τρίτου ανήκει στον αγοραστή, γιατί με την ποράδοση και μεταθεση του κινδύνου μετατέθηκε σε αυτόν και η οιονομική αξία του πράγματος - άλλωστε αυτός δικαιούται να παίρνει τα ωφέληματα του πράγματος (525). Κατ'άλλα ορθότερη άποψη, ο ζημιώσας οφείλει να καταβάλει το ποσό και στους 2 αντισυμβαλλομένους από κοινού (δυνατή και η δημόσια κατάθεση του ποσού της αποζημιώσεως, στο όνομα και των 2 ζημιωθέντων, 434). Καθένας εξ αυτών δικαιούται να ζητήσει μόνο παροχή και στους 2 μαζί. Έτσι απομαθίσταται η ζημία, χωρίς να είναι αναγκαία η αναμονή έως την έμβαση της αιρέσεως, και χωρίς κίνδυνο να καταβάλει δύο φορές ο ζημιώσας. Οι αντισυμβαλλόμενοι θα διανείμουν μεταξύ τους το ποσό της αποζημιώσεως, ανάλογα με την οιονομική αξία των δικαιωμάτων τους επί του πράγματος.
- Επί 532, ο αγοραστής αποκτά δικαίωμα προσδοκίας απόκτησης της κυριότητας = κυριότητα υπό την αναθετηκή αίρεση αποπληρωμής του τιμήματος. Άκυρη είναι η κατά το διάστημα αυτό διάθεση του πράγματος, αφού θα ματαίωνε το αποτέλεσμα που εξαρτάται από την αίρεση (206). Όσοσο είναι δυνατή η καθόλητη κτήση από μη κύριο (1036) → ο αγοραστής θα περιοριστεί σε ενοχικές μόνον αξιώσεις κατά του πωλητή : διατάξεις περί πωλήσεως / αδιαιολόγητου παυτισμού / αδιανοραζιών / αιρέσεων / μη-χρήσις διοικήσεως αλλοτρίων...

πρακτικό 65

- "απάτη" : η δόλια παραπλάνηση άλλου σε δήλωση βουλήσεως (αναγκαία η αιτιώδης συναφεία : η πράξη πρέπει να αφετέρεε αποφαιδτικό αίτιο για την δ.β.)
- 147 : ο οίπαθηθείς δικαιούται να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας
- 184 : με την τελεσιδικία της δικαστικής απόφασης που ακυρώνει την δικαιοπραξία, ανατρέπονται αναδρομικώς κι αυτοδικαίως οι συνέπειές της
- * με την επιφύλαξη εμπεφαγμάτων δικαιωμάτων που τρίτοι απέκτησαν από την ακυρωθείσα σύμβαση (1036 ελ. για κινητά / 1203-1204 για ακίνητα - με διορθωτική ερμηνεία πρέπει να αποκλεισθεί η προστασία των κακόπιστων τρίτων)

πρακτικό 66

- 532 : σε περίπτωση υπερήμερίας, ο πωστής έχει και δικαίωμα αποζημίωσης για μη-εκπαήρωση, σύμφωνα με την 383.
Αυτά τα δικαιώματά του (532) τελούν σε εκλεκτική συρροή → η επιλογή και πραγμάτωση ενός βοηθήματος εξ αυτών αποκλείει τα άλλα.
Παράλληλα με την υπαναχώρηση, που μετατρέπει την συμβατική σχέση σε σχέση εκκαθάρισης (389§2), χωρίς να αποκλείεται δικαίωμα του πωστή να απαιτήσει εύροτη αποζημίωση από τον αγοραστή (387).
Ζητώντας εκπαήρωση, απαιτώ : καταβολή του τιμήματος + αποζημίωση (343, 345)
Μέχρι την αποπληρωμή του τιμήματος (επί πωλήσεως με τον όρο παρακρατήσεως της κυριότητας), ο αγοραστής, δια της παραδόσεως, αποκτά κατοχή και δικαίωμα προσδοκίας αποκτήσεως της κυριότητας με την πλήρωση της αναβατηριακής αιρέσεως αποπληρωμής του τιμήματος. Έως τότε παραμένει κύριος και νομέας ο πωστής. Το δικαίωμα προσδοκίας (ως περιουσιακό στοιχείο) μπορεί ελεύθερα να μεταβιβαστεί σε τρίτον, χωρίς τη συναίνεση του αντισυμβαλλομένου.
- 997 : προστασία του κατόχου
- 1036 : η καλή πίστη του αποκτώντος αρκεί να υπάρχει κατά τον χρόνο της παράδοσης (υλική παράδοση) του πράγματος

πρακτικό 67

- 1265 : ο παραχωρών δικαίωμα για έγγραφη υποθήκης πρέπει να είναι κύριος του ακινήτου $\neq$ ο τίτλος είναι άκυρος
* 239§2 : δυνατή η ιαση της ακυρότητας, αλλά η 1271 υπερικχύει ως ειδικότερη → θα χρειαστεί νέα έγγραφη
- 956 επ. : παραρτήματα
- 1282 : έκταση της υποθήκης
* η 1283 απαιτεί μεταβίβαση της κυριότητας του πράγματος σε τρίτον
- η "αρχή της χρονικής προτεραιότητας" διέπει τα δικαιώματα εμπράγματος ασφαλείας : ικανοποιείται πρώτα εκείνο του οποίου η σύσταση προηγείται χρονικά

πρακτικό 68

- Η προσδοκία κυριότητας αποτελεί δικαίωμα μεικτής φύσεως, με ενοχικά και εμπράγματα στοιχεία, και μεταβιβάζεται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων για την μεταβίβαση κυριότητας
- 604 επ. : το νόμιμο ενέχυρο του εκμισθωτή συνίσταται μόνον όταν κινητό ανήκει στον μισθωτή / στα πρόσωπα που συνοικούν μαζί του.
* όμως γίνεται δεκτό ότι αυτιεϊμένο ενέχυρο μπορεί να είναι και η απλή προσδοκία. Με την πλήρωση της αιρέσεως, η προσδοκία ενδυναμώνεται σε κυριότητα και το ενέχυρο σε προσδοκία σε ενέχυρο επί πράγματος
- 1237 : δικαίωμα ρευστοποίησης του ενέχυρου
- 1256 : αναλογική εφαρμογή των διατάξεων για ενέχυρα πράγματος επί ενέχυρα-σεως δικαιώματος

πρακτικό 69

- το δικαίωμα της υπαναχώρησης ασκείται και εξωδίκως με μονομερή απευθυντά δήλωση, που αναπτύσσει τα αποτελέσματά της όταν περιέλθει στον πωλητή
- 1247, 1248 : ενέχυρο σε δικαίωμα / απαίτηση
Επί ενεχυράσεως μιας ενυπόθηκης απαίτησης, ο ενεχυρούχος δανειστής έχει την ευχέρεια να επιδιώξει την είσπραξη της ενεχυρασμένης απαίτησης και με την επιβολή καταδέσεως και επίσπευση πλειστηριασμού επί του ενυπόθηκου ακινήτου
- 1252^{en}: είσπραξη της ενεχυρασθείσης απαίτησης (αρκεί αυτή να είναι έγκυρη)
- 1215 : προβάλλει την καθόριστη κτήση ενέχυρου επί πράγματος (δεν εφαρμόζεται και σε απαιτήσεις)
- 554, 555 : παραγραφή επί συμβάσεως πωλήσεως (2ετής / 5ετής)
- 1265 : είναι δυνατή η σύσταση υποθήκης σε ακίνητο που ανήκει σε τρίτον για την εξασφάλιση απαίτησης έναντιον του οφειλέτη, ο οποίος δεν είναι κύριος του ενυπόθηκου ακινήτου. ο δανειστής μπορεί να επιδιώξει την ικανοποίησή του είτε με κατάδεση και πλειστηριασμό της περιουσίας του προσώπου οφειλέτη (ενοχική αγωγή) / είτε του ακινήτου του τρίτου ενυπόθηκου οφειλέτη (εμπράχματη αγωγή).
1295
- 1258 : "αρχή του παρεπόμενου" = προϋποτίθεται έγκυρη απαίτηση για να υπάρξει έγκυρη υποθήκη

πρακτικό 70

- 849 : η έγκυση είναι άκυρη αν δεν δηλωθεί εκτράφως. Η τήρηση τύπου (ιδιωτικό έγγραφο) απαιτείται μόνο για την δήλωση του εκδότη και όχι για την αποδοχή εκ μέρους του δανειστή
- έγκυρη σύσταση υποθήκης : τίτλος που χορηγεί δικαίωμα υποθήκης + έγγραφη στο βιβλίο υποθηκών
- 1294 : ο τρίτος κύριος που παρέχώρησε υποθήκη δικαιούται (δεν υποχρεούται) να καταβάλει το ενυπόθετο χρέος. Σε περίπτωση μη-εκούσιας εξαφάνισής του χρέους υποκειται στην εμπράχματη υποθηκική αγωγή του δανειστή, υποχρεούμενος να υπομείνει την αναγκαστική εκτέλεση στο ακίνητό του
- παρά την διατύπωση της 1298, γίνεται δεκτό ότι περισσότεροι "υπεύθυνοι" για ξένο χρέος (εν αμφισβία) ευθύνονται μεταξύ τους κατά ίσα μέρη (ισομερής επιμερισμός του βάρους: η καταβολή εκ μέρους του ενός συνεπάγεται υποκατάστασή του μόνο για το αναλλοστο μέρος - αναλογία δικαίου από τις 854, 860, 480, 488)

πρακτικό 71

- η εκποίηση του μισθίου από τον εκμισθωτή κύριο σε νέο κτητορά επηρεάζει την σύμβαση μίσθωσης του παλαιού εκμισθωτή με τον μισθωτή μόνον επί 614, 615
- 614: πρόκειται για νέα μισθωτική σχέση με το περιεχόμενο της παλαιάς (όχι για διαδοχή = ex lege εκχώρηση απαιτήσεων και αναδοχή χρεών)
- τα χαρακτηριστικά των περιορισμένων εμπραχμάτων δικαιωμάτων (δύναμη της διώξης / παρανοούθησης / προτίμησης / χρονικής προτεραιότητας) ισχύουν και για τα δικαιώματα εμπράχματης αεφαλείας (ενέχυρο, υποθήκη, προσημείωση υποθήκης). Εξαιρέση από την δύναμη της διώξεως" (=ότι τα δικαιώματα εμπράχματης αεφαλείας παρανοούθουν το βεβαρημένο δικαίωμα - κυριότητα, επιταρπία - σε οποιονδήποτε κι αν περιέλθει από μεταγενέστερα με καθολική ή ειδική διαδοχή) αν ο νέος κύριος αποκτά πρωτότυπα (χρησικτησία 1053)
- 1277 : τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη (η τελευταίοι θεωρείται ότι συστάθηκε την ημέρα έγγραφής της υποθήκης)
- 1272, 1300 : χρονολογική τάξη

- 1287 : όταν το ενυπόθηκο είναι ασφαλισμένο, το δικαίωμα της υποθήκης ασκείται στην οφειλόμενη ασφαλιστική αποζημίωση
- 1317 : η υποθήκη αποσβέννεται δια της ομοχέρους καταβολής του οφειλόμενου ποσού
- 1281 : η υποθήκη δεν αποσβέννεται με την μερική ικανοποίηση της δχετικής απαίτησεως ("αρχή του αδιαίρετου")
- 1318 : λόχοι απόσβεσης

πρακτικό 72

- ένσταση του 1095
 - 998 : προστασία κατά του κατόχου
 - Η μεταβίβαση της απαίτησης στον εκδόχεα συνεπάγεται μόνο από και με την αναγγελία. Έως τότε ο εκχωρητής εξακολουθεί να είναι φορέας της εκχωρηθείσης αξίωσης και μπορεί εκκύρως να την εκχωρήσει σε τρίτο πρόσωπο. Εδώ ο εκδοχέας θα έχει απλώς ενοχική αξίωση κατά του εκχωρητή να αποδώσει από ενέργειες που προσβάλλουν το δικαίωμά του. Αυτός που θα προβεί 1^{ος} στην αναγγελία της απαίτησεως (460) καθίσταται δικαιούχος της και προτιμάται. (κρατούσα ένωση)
- Κι' αλλα ορθότερη άποψη, η εκχώρηση της απαίτησεως συνεπάγεται μεταξύ των μερών ήδη με την συμφωνία, ενώ η αναγγελία αποτελεί απλή προϋπόθεση για το αυτιτάξιμο της εκχωρήσεως σε τρίτους.

πρακτικό 73

- 1348 : συνέπειες της λύσης της μνηστείας → 904 επ. (εξαιρείται η 906)
προϋποτίθεται λύση έγκυρης μνηστείας
- 908, 909 : ο παουτισμός μπορεί να αναζητηθεί μόνον αν σώζεται (αυτούδιος / ως ανόητα που έλαβε ο παουτίσας στην θέση του αρχικού παουτισμού)
- 913 : αναζήτηση του παουτισμού από τον τρίτον, στον οποίον αυτός περιήλθε με χαριστική πράξη
- 910 : ευθύνη από την επίδοση της οίχως
- 1356 : κώλυμα γάμου ή συγγένεια
- 1347 : προϋποτίθεται έγκυρη σύμβαση μνηστείας
- αξίωση αποζημίωσης εκ της 919 (προσβολή των χρηστών ηθών) / 197-198 (όταν η συμπεριφορά κατά τις διαπραγματεύσεις υπαίτιως δεν υπήρξε σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και τα συναλλακτικά ήθη - διάψευση εμπιστοσύνης, καλύπτονσα το αρνητικό διαφέρον) επί μονομερούς αδικαιοσύνης λύσεως της συμβάσεως μνηστείας

πρακτικό 74

- 953 επ. → συστατικά (1057 : με την ένωση, η κυριότητα του ακινήτου εκτείνεται και στο κινητό πράγμα που κατέστη συστατικό)
- με την υπαναχώρηση από σύμβαση πώλησεως, εκλείπει αυτομάτως και η νόμιμη αιτία παουτισμού → 904 επ.

πρακτικό 75

- διατάξεις περί αδικαιοσύνης παουτισμού : 904 επ.

πρακτικό 76

- ακυρότητα δηλώσεως βούλησης από ανήλικο (130)
- 2986' : έννοια του "διαφυγόντος κέρδους"
- 736 : διοίκηση αλλοτρίων
- 1510 : γονική μέριμνα

πρακτικό 77

- Αντίθετα προς την αμφοτεροβαρή σύμβαση της πωλήσεως, η μεταβίβαση κυριότητας κινητού πράγματος προς ανήλικο είναι έγκυρη, διότι του πορίζει απλώς και μόνο έννομο όφελος χωρίς να τον επιβαρύνει με κάποια υποχρέωση. Η ακυρότητα της 1^{ης} δεν επιδρά στο κύρος της 2^{ης}, αφού η τελευταία είναι ανατιμωδής
- 239 : έγκυρη η διάθεση παρά μη-κυρίου αν ο δικαιούχος την εκκρίνει
- επί ακυρότητας αμφοτεροβαρούς συμβάσεως, η παροχή που τυχόν εκληρωθήκε με βάση την σύμβαση αυτή αναζητείται κατά τις 904 επ.
- 713 : σύμβαση εντολής = ο εντολοδόχος υποχρεούται αμιβή να διεξαγάγει υπόθεση του ενταλέως
- κατά την κρατούσα στη νομοθεσία άποψη, ως περαιτέρω προϋπόθεση της αξίωσης αδικαιοσύνης παουτισμού, η αμεσότητα της περιουσιακής μετακινήσεως = ο υπόχρεος σε απόδοση του παουτισμού πρέπει να τον απεκόμισε άμεσα από την περιουσία του ζημιωθέντος, χωρίς ο παουτισμός να διήλθε μέσα από την περιουσία τρίτου προσώπου: απαιτείται ο παουτισμός και η ζημία να προκύπτουν από το ίδιο γεγονός = την ίδια περιουσιακή μετακίνηση. Η αμεσότητα λείπει όταν παρεμβαλάται τρίτο πρόσωπο που επιδρά ιδίω ονόματι (π.χ. έμμεσος αντιπρόσωπος). Όμως η αμεσότητα ως προϋπόθεση πρέπει να απορριφθεί, καθώς αρκεί η αιτιώδης συναφεια παουτισμού - ζημίας. Έτσι εξυπηρετείται καλύτερα ο επανρθωτικός χαρακτήρας των 904 επ., η αξίωση παρέχεται οίπνευθείς στον ουσιαστικώς ζημιωθέντα, ανσπρένονται τυχόν ανεπιεική αποτελέσματα και δικαιούχος της αξίωσης θα μπορεί να είναι και κάποιο τρίτο πρόσωπο που δεν συνεβλήθη άμεσα από τον ζημιωθέντα.

πρακτικό 78

- δικαίωμα της προσωπικότητας = ηθική υπόσταση (τιμή, υπόληψη, αξιοπρέπεια) του προσώπου. Σημασία για την τιμή δεν έχει η πραγματική ή υποκειμενική θεώρηση του ιδίου του προσώπου, αλλά η κοινωνική διαπόση της. Δεδομένου ότι η προσωπικότητα αναγνωρίζεται ως απόλυτο δικαίωμα, κάθε προσβολή της είναι παράνομη, εκτός αν υπάρχουν λόγοι άρσης του αδικού (π.χ. η προσβολή δεν υπερβαίνει το κοινωνικώς αποδεκτό μέτρο / υπάρχει συναίνεση του δικαιούχου)
- ↓
- από αυτήν την προσβολή προκύπτουν τα δικαιώματα των 57-59 : άρση της προσβολής / παραίτησης της στο μέλλον / αποζημίωση εφόσον συντρέχουν οι 914 επ / ικανοποίηση της ηθικής βλάβης
- 920 : δυσφημιστικές διαδόσεις
- 932 : δικαιούχοι χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης μπορεί να είναι και νομικά πρόσωπα (ιδιωτικού - δημοσίου δικαίου) γιατί και αυτά είναι φορείς εννόμων αγαθών - αν με την αδικολογία προσεβλήθη η εμπορική τους πίστη / φήμη / επαγγελματική υπόσταση
- 178 : τα "χρηστά ήθη" αποτελούν αόριστη νομική έννοια που χρήζει εξειδίκευσης με αναφορά στις αδ hoc περιστάσεις. κριτήριο αποτελούν οι ιδέες του κατά γενική αντίληψη χρηστών και εμψρόνως σκεπτομένου ανθρώπου, με αναφορά στις θεμελιώδεις αρχές και αξιολογήσεις που διέπουν το θετικό δίκαιο.

πρακτικό 79

- προϋπόθεση για την γεννημένη ευθύνη προς αποζημίωση είναι και η ύπαρξη αιτιώδους συναφείας μεταξύ του νομίμου λόγου ευθύνης και της επερχούσης ζημίας
- 3 θεωρίες :
 1. του ισοδυναμίου των όρων (κάθε γεγονός αποτελεί αίτιο) → εγκαταλείφθηκε
 2. της πρόσφορης αιτιώδους συναφείας (κρατούσα) : από όρους τους όρους επεξεύδεται του ζημιολόγου αποτελέσματος, θεμελιώνουν ευθύνη μόνον αυτοί που είναι πρόσφοροι να οδηγήσουν στο αποτέλεσμα = οι όροι που έχουν την τάση (κατά την αντίληψη του μέσου κοινωνικού ανθρώπου) να επιφέρουν τα συγκεκριμένα αποτελέσματα, με βάση τα δεδομένα που είχε υπόψην του κατά τον χρόνο που έγινε η πράξη
 3. του σκοπού του κανόνα δικαίου (ζητήμα ερμηνείας, διερευνώνται τα προστατευόμενα συμφέροντα ώστε να προσδιοριθεί η έκταση της απαιτούμενης προστασίας)
- 932 β' : ως "οικογένεια" - φορείς του δικαιώματος ψυχικής οδύνης, νοούνται τα πρόσωπα που συνδέονται με στενό οικογενειακό δεσμό (συγγένειας και αγάλης) με τον θανατωθέντα (πραγματικό ή τμήμοι, που κρίνεται ανέλεγκτα από το δικαστήριο - γάρον ερμηνεύεται διασταλτικά)
- παρότι οι 1203, 1204 αναφέρονται σε "δύμβαση", γίνεται δεκτή η άποψη ότι καταλαμβάνουν και μονομερείς δικαιολογίες

πρακτικό 80

- "προσυμβατικό πλάισμα" = ο νόμιμος λόγος ευθύνης εδράζεται στην υπαίτια, αντισυναλακτική συμπεριφορά του ενός μέρους κατά την διάρκεια διαπραγματεύσεων για την σύναψη συμβασιώς (197, 198) → αποκατάσταση ζημίας (αρνητικό διαφέρον), λόγω διαψεύσεως της εμπιστοσύνης που επέδειξε το άλλο μέρος
- 729 : ευθύνη από συμβουλή / σύσταση
- δεν προκύπτει νομική δέσμευση από προίξεις φιλοφρονήσεως
- κατ' απόφαση από την "αρχή της δικαιοσύνης των ενοχών", αν η κακή / μη-εκμείωση της κύριας παροχής εκ μέρους του οφειλέτη προκαλεί ζημία μόνο σε τρίτο πρόσωπο, στο οποίο έχει μεταφερθεί η οικονομική αξία της παροχής → μπορεί αυτός να στραφεί κατά του οφειλέτη βάσει της ενδοσυμβατικής ευθύνης του, μελλοντικό δεν συνδέεται συμβατικώς μαζί του

πρακτικό 81

- 922 : πρόσθεση, αντικειμενική ευθύνη (εις ολόκληρον του προσήσαντος & προσθηέως)
ο κύριος θα πρέπει να έχει αναθέσει σε κάποιον τρίτο ορισμένη υπηρεσία, που να αποβαίνει στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του, και αυτός να τηρεί δε σχέση εξάρτησης (π.χ. : οδηγίες, διαταγές) - αναγκαία και η ύπαρξη συνόφειας
- στην έννοια της "παρανομίας" γίνεται δεκτή και η ποιναισιμία της γενικής υποχρέωσης προνοίας / ασφάλειας / προστασίας
- 1711 : και ο κνυφορούμενος μπορεί να κληρονομήσει, υπό την αναβατητική όμως αίρεση (conditio juris) ότι θα γεννηθεί ζωντανός
≠
θεωρείται ότι μηδέποτε έγινε κληρονόμος
- 928 : αυτοτελής αξίωση

πρακτικό 82

- Η θεμελίωση ενδοσυμβατικής ευθύνης προϋποθέτει ορισμένη συμβατική σχέση και υπαίτια παράβαση της εκ μέρους του οφειλέτη
- "σύμβαση με προστατευτική ενέργεια υπέρ τρίτου" = όταν δύο πρόσωπα καταρτίσουν μια σύμβαση με αντικείμενο την παροχή ορισμένης υπηρεσίας που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί και από συσχεκρισμένα τρίτα πρόσωπα, πράγμα που γνωρίζει ο οφειλέτης της παροχής → ο οφειλέτης υποχρεούται με βάση την καλή πίστη να λάβει υπόψη του και τα συμφέροντα των τρίτων που κάνουν χρήση της παροχής (288 : υποχρέωση προνοίας & ασφάλειας). Μόνον ο δανειστής μπορεί να αξιώσει την εκκλήρωση της κυρίας παροχής, και μόνον απέναντι σε αυτόν ευθύνεται ο οφειλέτης σε περίπτωση παράβασης της. Έτσι, ο οφειλέτης υπέχει παρεπόμενη υποχρέωση να μη θέτει σε κίνδυνο τα συμφέροντα του δανειστή και των τρίτων προσώπων που κάνουν χρήση της παροχής. Η παράβαση της παρεπόμενης υποχρέωσης της εκ μέρους του οφειλέτη δημιουργεί ενδοσυμβατική ευθύνη του όχι μόνον απέναντι στον δανειστή αλλά και στους τρίτους, μορουνότι οι τελευταίοι δεν συνδέονται συμβατικά με αυτόν.
- Επί ευθύνης εις ολόκληρον, ο ζημιωθείς μπορεί να στραφεί εναντίον οποιουδήποτε εξ αυτών και να ζητήσει ολόκληρη την οφειλόμενη αποζημίωση (481 επ.). Αν ο ένας εξ αυτών καταβάλει την αποζημίωση, τότε μπορεί να στραφεί αναγωγικά κατά του άλλου και να ζητήσει την αποκατάσταση της ζημίας του (927), κατ' αναλογία του βαθμού του πταίσματος και της αιτιώδους συμβολής του στην πρόκληση της ζημίας
- 652 : ευθύνη του εργαζομένου
- 71 : ευθύνη του ν.π. δια πράξεις / παραλείψεις των οργάνων του (εις ολόκληρον ευθύνη με το όργανο)
- 927 : αναγωγή κατά την εσωτερική σχέση των ευθυνόμενων εις ολόκληρον στα αποζημίωση

πρακτικό 83

- 380 : κοινή απαλλαγή των αντισυμβαλλομένων, επί ανυπαίτιας αδυναμίας παροχής του ενός = αυτοδίκαιη ex lege απόβρεση των εκατέρωθεν ενοχών
ο οφειλέτης της ανυπαίτιας παροχής οφείλει να ειδοποιήσει τον δυνειστή για την αδυναμία
- σε περίπτωση προσβολής ενοχικού δικαιώματος από τρίτο πρόσωπο, γίνεται δεκτό ότι δεν εφαρμόζεται η 914 → η προσβολή δεν αποτελεί παράνομη πράξη εκ μέρους του δικαιούχου, αφού ο τρίτος δεν υποχρεούται να σεβαστεί το σχετικό δικαίωμα
 - * εξαιρείται η 919 / όταν ο τρίτος προσβάλλει το σχετικό δικαίωμα ενεμβαίνοντας στον σύνδεσμο αυτού με τον φορέα του και θίγοντας την ένταξη του δικαιώματος στην παρουσία του δικαιούχου
- 380 β': επί αξιώσεως καταβολής του περιεσθέντος (338) η κοινή απαλλαγή ανατρέπεται αναδρομικά (διαπλαστικά αποτελέσματα)
- "παράνομη" είναι η συμπεριφορά που αντίκειται σε απαγορευτικό / επιτακτικό κανόνα δικαίου της αστικής / ποινικής / διοικητικής νομοθεσίας
- 823-825 : ευθύνη του θεματοφύλακα
- ν. ΓΔ / 1911 για την εκ των αυτοκινήτων ευθύνη : αν αποδειχθεί η υπαιτιότητα ενός από τους οδηγούς συγκρουσθέντων αυτοκινήτων, τότε θεμελιώνεται αντικειμενική ευθύνη του κατόχου και του ιδιοκτήτη του αυτοκινήτου. Σε περίπτωση ζημίας προσώπων που βρίσκονται έξω από τα συγκρουόμενα αμαξία, αυτά μπορούν να ασκήσουν αξιωματικά κατά όρων των υπευθύνων (εις ολόκληρον ευθύνη).

πρακτικό 84

- Η εκούσια αναγνώριση αποτελεί δικαιοπραξία / οιονεί δικαιοπραξία → εφαρμόζονται αμέσως / αναρόχως οι διατάξεις περί δικαιοπραξιών
Η δήλωση αυτή θα πρέπει να είναι απηλλαγμένη ελαττωμάτων
- 157: αποκλειστική προθεσμία για άσκηση δικαιώματος ανυρώσεως
- 1476: αυτοπρόσωπη ή δήλωση περί αναγνώρισεως - συναινέσεως, που δεν υποίεται σε ανάκληση
- "σοκίνεια ρήτρα" (έγκυρη κατά την κρατούσα γνώμη) → αφήνει στον μεριδούχο δικαίωμα επιλογής για το αν θα ασκήσει ή όχι το δικαίωμα επικλήσεως της ν.μ. (καθώς του έχει καταλειφθεί μεγαλύτερη μερίδα υπό περιορισμούς)
- άκυρη (εχέτιμα, υπέρ του μεριδούχου) η κατάλειψη, δε όση εϊταδε προβαλλεται η νόμιμη μοίρα

πρακτικό 85

- 1465 : τέκμηριο καταγωγής από γάμο
Αν δεν ισχύει, τότε η πατρότητα θεμελιώνεται μόνο με (εκούσια / διναστική) αναγνώριση, ειδίχα το παιδί δεν έχει από νομικής απόψεως πατέρα.
Επιγενόμενος γάμος δεν αποτελεί λόγος αναγνώρισης της πατρότητας τέκνου.
- Η αξίωση διατροφής μεταξύ των εν διαστάσει συζύγων δεν προϋποθέτει "απορία" του δικαιούχου (= αδυναμία να καλυφτεί με τις δικές του οικονομικές δυνάμεις τις ανάγκες του) → ο σύζυγος που (αν υπήρχε έγκυρη συμβίωση) θα όφειλε μικρότερη συνεισφορά διατροφής από τον άλλον, έστω κι αν οι δυνάμεις του δυνάμεις του επιτρέπουν άνετη διαβίωση και είναι εύπορος.
ratio: ο γάμος εξακολουθεί να υφίσταται κατά την διάρκεια της διασπορείς, έστω τυπικά. Επομένως η διατροφή θα πρέπει να εξασφαλιστεί στον οικονομικά ασθενέστερο σύζυγο το ίδιο ποσό με εκείνο που θα απολάμβανε όσο θα διαρκούσε η έγκυρη συμβίωση
- Διακοπή της συμβιώσεως επέρχεται με πρωτοβουλία του υποχρέου (οικονομικώς ισχυρότερου) / δικαιούχου (ασθενέστερου), οφειλόμενη σε εύλογη αιτία / ή όχι. Η 1391 αναφέρεται στην περίπτωση που ο δικαιούχος διατροφής διέκοψε την συμβίωση με εύλογη αιτία. Αν αυτή εξέλιπε, οφείλεται εις μέρους του υποχρέου πλήρης διατροφή, συνιστώντας "εγκατάλειψη".

πρακτικό 86

- όσο διαρκεί ο γάμος και η έγκυρη συμβίωση, η διατροφή των συζύγων εξασφαλίζεται στο πλαίσιο της υποχρέωσης των συζύγων για συνεισφορά στις οικογενειακές ανάγκες (1390). Με την διακοπή της έγκυρης συμβιώσεως, στην θέση της υπεισέρχεται η υποχρέωση διατροφής του ενός συζύγου από τον άλλον (1391), αν αυτός είναι άπορος.
- 1439: διαζύγιο λόγω ισχυρού καυνισμού "§2: τέκμηρια
Η δύναμη και η επενέργεια του καυνισμού κρίνονται ενόψει των συγκεκριμένων συνθηκών της σχέσεως και από την υπομονή των συζύγων στην εξαμολούθηση της έγκυρης συμβιώσεως χωρίς να υποβάλλονται σε υπέρμετρη ψυχική θυσία.
- 1393: ρύθμιση της χρήσεως της οικογενειακής στέγης εκ μέρους του δικαστηρίου
κατά μία άποψη ο νέος κύριος του ακινήτου δεν δεσμεύεται (αποσθέννυται το δικαίωμα χρήσεως του ακινήτου εκ μέρους του άλλου συζύγου) / κατ'άλλα έχουμε αναλογική εφαρμογή της 614 και προτίμηση του συμφέροντος του συζύγου έναντι του νέου κυρίου.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ΄ 87

- 216 : η πληρεξουσιότητα είναι ανατιμώδης / αφηρημένη δικαιοπραξία, ανεξάρτητη ως προς το κύρος της σχετικά με την βασική σχέση
- 217 § 2 : τύπος της πληρεξουσιότητας ≠ άκυρη
- η κρατούσα στη νομολογία άποψη θεωρεί ότι η εντολή για αγορά ακινήτου είναι άτυπη
- αποκατάσταση : in natura (247) / χρηματική
- η 909 αίρει την υποχρέωση του λήπτη για απόδοση του παουτιδίου
- 1400 : αξίωση συμμετοχής στα ατοκτήματα (κανόνας αναγκαστικού δικαίου) με οποιαδήποτε μορφή : υλική συνδρομή / ψυχική συμπαράσταση / ηθική ενίσχυση / καλλιέργεια κατάληψου πνεύματος
- 1401 : αυστηρά προσωποπαγής
- 1718 : η ιδιόγραφη διαθήκη πρέπει να χρονολογείται, αλλιώς είναι άκυρη (δυνατή η αναληψή της)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ΄ 88

- 208 : άκυρη η ακατανόητη / αντιφατική / παράνομη αίτηση
Η αντίθεση προς τα χρηστά ήθη κρίνεται με συνοδική εκτίμηση του περιεχομένου της αιρέσεως και της δικαιοπραξίας που την περιέχει
- κατ' αρχήν οι αιρέσεις αλαμίας κρίνονται από το δίκαιο ως αντικείμενες στα χρηστά ήθη, επειδή δεσμεύουν υπέρμετρα την ελευθερία του προσώπου
- 1444 : αποκλεισμός / περιορισμός / παύση του δικαιώματος διατροφής
- 1441 : για την έκδοση συναινετικού διαζυγίου, ο νόμος απαιτεί την ύπαρξη συμφωνίας των συζύγων που βεβαιώνεται από δικαστική απόφαση → ύπαρξη βουλήσεως + δήλωσή της
Η παρεμβολή της δικαστικής απόφασης αποκλείει τους συζύγους από την δυνατότητα να επικαλεσθούν λόγους ακυρότητας / ακυρωσίας της συμφωνίας αυτής, για να ανοιγρέψουν την δικαστική απόφαση περί συναινετικού διαζυγίου. Τα ελαττώματα της συμφωνίας μπορούν να προκληθούν μόνο στο πλαίσιο αγκήσεως ενδίκων μέσων κατά της απόφασης με την οποία εξεδόθη το διαζύγιο.
- 1449 : απαγορεύεται η παραιτήση από το δικαίωμα διατροφής
- Οι διατάξεις για την διατροφή των συζύγων μετά το διαζύγιο έχουν ενδοτικό χαρακτήρα → συνεπώς οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν διαφορετική ρύθμιση

ΠΡΑΚΤΙΚΟ΄ 89

- 1475 επ. : προϋποθέσεις εκούσιας αναγνωρίσεως τέκνου → τέκνο με αθεμελίωτη πατρότητα / δήλωση αναγνωρίσεως από δικαιοπρακτικώς ικανό πατέρα / συναινέση της μητέρας / αυτοπρόσωπες δηλώσεις χωρίς αίρεση-προθεσμία / τήρηση του αναγκαίου τύπου
- 1465 : τεκμήριο καταγωγής από γάμο → προβάλλεται με το 1469 (περιοριστική η απαρίθρηση της ενεργητικής νομιμοποίησεως για πρόβωση)
- 1439 → λόγος διαζυγίου με διαζύγιο κατ' αντιδικίαν : ισχυρός κλονισμός του γάμου (= ριζική μεταστροφή των συναισθημάτων του ενός συζύγου απέναντι στον άλλον, σε βαθμό που η εξακολούθηση της συμβιώσεως και του γάμου να καθίσταται αφόρητη = να ξεπερνάει το όριο της ψυχικής θωγίας που μπορεί να απαιτηθεί για χάρη της διατήρησης του γάμου → αντικείμενική κρίση, όχι όμως και αποστασιοποιημένη από τα συγκεκριμένα πρόσωπα και τα πρότυπα συμπεριφοράς που απορροφούν) / 2ετής διάσταση (§ 3 - αμάχιο τεκμήριο)

- το διαζύγιο είναι πλέον αποσυνδεδεμένο από την υπαιτιότητα. Αυτό που ενδιαφέρει είναι το κανονιστικό αποτέλεσμα = το κανονιστικό γεγονός είναι και αρχήν αδιάφορο, απλά δεν πρέπει να αφορά αποκλειστικά τον ενάγοντα
- Η διαθήκη με την οποία ο διαθέτης αποκλείει νομίμους μεριδούχους χωρίς αυτό προσβάλλει τη ν.μ. των προσώπων αυτών, με συνέπεια να επέρχεται, ως προς το ποσοστό που δεν έχει καταλειφθεί, αναγκαστική (εκ του νόμου) διαδοχή τους (κατιόντες - γονείς - σύζυγος, 1825)
νόμιμη μοίρα = το 1/2 της εφ'αδιαθέτου μερίδας τους
- όταν ένας από τους νομίμους μεριδούχους εγείνεται (μετά την ελαχιστή) λόγω αποκλεισμού / παραιτήσεως / αναξιοσύνης → υπάρχει αμφισβήτηση αν το μερίδιο του προσάγει στη ν.μ. των λοιπών μεριδούχων / ή αν παραμένει εκτός του "δεσμευμένου" μέρους της κληρονομιάς χάριν της ελευθερίας διαθέσεως του κληρονομούμενου = υπέρ των προσώπων που ο ίδιος ο διαθέτης όριξε ως κληρονόμους

πρακτικό 90

- 1465, 1472 : το τεκμήριο της 1ης διατάξεως είναι μαχητό, και μπορεί να αναιραθεί με την αξιωματική προσβολή της πατρότητας (1467)
- 1470, 1471 : απώλεια του δικαιώματος προσβολής της πατρότητας
(π.χ. 1471 § 2 : όταν ο σύζυγος αναγνωρίζει ρητά / με την συμπεριφορά του ότι το παιδί είναι δικό του και όταν η άδελφη δικαιώματος προσβολής από αυτόν γίνεται καταχρηστική)
- να μπορεί κάποιος να αναγνωρίζει (εκούσιας / δυναστικώς) ένα παιδί ως τέκνο του, πρέπει πρώτιστα να προβληθεί το τεκμήριο της 1465. Επί 1470 § 3, το δικαίωμα του τέκνου για προσβολή της πατρότητας του μπορεί να αβυηθεί και πριν την ενηλικίωσή του, δια του αβουήντος την δυνική μερίμνα - 1510 § 2. Όταν η απόφαση προσβολής της πατρότητας καταστεί αμετάκλητη, η αναγνώριση του τέκνου θα είναι δυνατή.
- ο ΑΚ δεν περιέχει ειδική διάταξη για το τμήμα της διαζευκτικής εκκατάστασης κληρονομιάς. Αυτό θα εξαρτηθεί από την ερμηνεία της διαθήκης, οδηγώντας σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές. Αν η βούληση του διαθέτη δεν μπορεί να συναχθεί ερμηνευτικώς, γίνεται δεκτή η αθροιστική κατά ίσα μέρη εκκατάσταση της 1793.

πρακτικό 91

- ν. 3089/2002 για την "ιατρική υποβοήθηση στην ανθρώπινη αναπαραγωγή"
- Η παράβαση της 1455 § 1 δεν θίγει την ίδρυση ευγενικού δέσμου με το τέκνο που θα γεννηθεί με παράνομη τεχνητή γονιμοποίηση. Η 1471 § 2 θ' αποκλείει την προσβολή της πατρότητας σε κάθε περίπτωση που έχει δοθεί έκχυρη συναίνεση του συζύγου στην υποβολή της συζύγου σε τεχνητή γονιμοποίηση. Το ίδιο προβάλλεται και για την προσβολή της εμούσιας αναγνώρισεως τέκνου που γεννήθηκε κατόπιν συναίνεσεως άγαμου ζευγαριού δέχοντάς. Η παράβαση του νόμου ενδέχεται μόνο να θεμελιώνει αστική ευθύνη αυτών (π.χ. του ιατρού) που εν γνώσει τους προβαίνουν στην τεχνητή γονιμοποίηση χωρίς να συσχετίζονται οι νόμιμες προϋποθέσεις, εφόσον υφίσταται ζημία ή ηθική βλάβη άλλων προσώπων
- 1456 : η με συμβολαιογραφικό έγγραφο ποιοτική συναίνεση για την τεχνητή αναπαραγωγή θεωρείται ότι ελέχει αυτοδικαίως θέση τόσο εμούσιας αναγνώρισεως του τέκνου από τον πατέρα, όσο και συναίνεσεως της μητέρας σε αυτή την αναγνώριση (1475 § 2), ούσα ελεύθερα ανακλητή με τον ίδιο τύπο που απαιτείται και για τη συναίνεση, ενώ για να ανακληθεί τις έννομες συνέπειές της πρέπει να γνωστοποιηθεί στον ιατρό
- 1478 § 2 : απορριπτόμενη η αξιωματική προσβολή της πατρότητας (η βούληση του ζευγαριού θα υπερίκνυει της βιολογικής αλήθειας)

πρακτικό 92

- 1463 : συγγένεια των τέκνων με την μητέρα / πατέρα τους
- για τον σύζυγο της μητέρας, η προσβολή της πατρότητας αποκλείεται επί 1470 §1, 1471 § 1, 2
- Η υποβολή της συζύγου σε ετερόλογη τεχνητή γονιμοποίηση δεν συνιστά μοιχεία, ώστε να ισχύσει το τεκμήριο ισχυρού γαμίου της 1439 §2, διότι ως τέτοια νοείται η σαρκική συναφεια, με την οποία επιδιώκεται ή επιτυγχάνεται γενετήσια ικανοποίηση. Συνιστά όμως προσβολή της προσωπικότητας του συζύγου, και ειδικότερα της ψυχικής υποστάσεώς του και του δικαιώματός του να διαθέτει ελεύθερα τον εαυτό του, δημιουργώντας ομαρές συναισθηματικές και οικογενειακές σχέσεις με τους απογόνους του → υφίσταται αξίωσή του για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης της ηθικής βλάβης του (59). Πάντως η νομορροφία απαιτεί και εν προκειμένω πταίσμα. Σετής η παραγραφή της αξιώσεως αυτής (937).
- 256 §1 : αναστέλλεται η παραγραφή των αξιώσεων μεταξύ των συζύγων κατά την διάρκεια του γάμου
- 1456 §1 : κάθε ιατρική πράξη που αποβαίνει στην υποβοήθηση της ανθρώπινης αναπαραγωγής διενεργείται με την έγγραφη συναίνεση των προσώπων που επιθυμούν να αποκτήσουν τέκνο

πρακτικό 93

- 979 : κτήση της νομής μέσω αλλού
- 1036 : καλόπιστη κτήση κυριότητας από μη-κύριο
- 1962, 1963 : Η δημόσια πίστη (τεκμήριο) του κληρονομητηρίου λειτουργεί μόνον ως προς το ότι υπάρχει το δικαίωμα επί της κληρονομίας του φερομένου στο κληρονομητήριο ως δικαιούχου και κατά το ότι αυτό δεν περιορίζεται από άλλες διατάξεις εκτός από τις αναγραφόμενες στο κληρονομητήριο. Δεν καλύπτει νομικές ελλείψεις.
- 992 : 1ετής παραγραφή των αξιώσεων περί απόβασης / διαταρξίας
- αξίωση 1099 : προϋποθέσεις :
 1. δυνατότητα διεκδικήσεως του πράγματος (= βασιμότητα της διεκδικητικής αξίωσης)
 2. καταστροφή / χειροτέρευση / αδυναμία αποδόσεως του πράγματος (π.χ. εκποίηση)
 3. κτήση της νομής του πράγματος με παράνομη πράξη
- αξίωση 1097-1098 : προϋποθέσεις :
 1. δυνατότητα διεκδικήσεως του πράγματος
 2. καταστροφή / χειροτέρευση / αδυναμία αποδόσεως του πράγματος
 3. κακή πίστη του αποκτώντος την νομή του πράγματος
- 1100 : η εκποίηση του πράγματος από αυτόν που δικαιολογημένα (καλόπιστα) θεωρεί τον εαυτό του ως κύριο δεν αποτελεί πταίωμα απέναντι σε κάποιον άλλον: δεν μπορεί να θεμελιωθεί ευθύνη του για αποζημίωση. Είναι δυνατόν όμως να εναχθεί κατά τις 904 επ.
- 908 : επί ανταλλάγματος που είναι μεγαλύτερο της πραγματικής αξίας του παρουσ-
 σον - επιστρέφει είναι κατ' αρχήν όλο το ανταλλάγμα
 * με τους περιορισμούς της καταχρήσεως δικαιώματος (281) και της ενδεχο-
 μένης προσωπικής συμβολής και των ιδιαίτερων ικανοτήτων του αήπτη στην
 επίτευξη μεγαλύτερου κέρδους
- 740 : οι διατάξεις περί διοικήσεως αλλοτρίων δεν εφαρμόζονται αν κάποιος διετάξει
 ζώνη υπόθεσης, χωρίς να γνωρίζει ότι είναι δική του
- 547 : ex tunc ενέργεια της υπαναχωρήσεως : υποχρεώσεις των μερών
- ο κύριος πράγματος μπορεί να αβιήθει διεκδικητική αξίωσ. (1099) κατά του κα-
 λόπιστου κτήτορα κυριότητας (1036), αλλά θα αντιμωραστεί από την ένσταση ιστίας
 κυριότητας

πρακτικό 94

- Η αξία της ν.μ. κάποιου μεριδούχου υπολογίζεται με βάση την "πραγματική κληρονο-
 μιά", που προκύπτει από την φοιριστική προοθήκη της αξίας των εν ζωνή παροχών που
 έκανε ο κληρονομούμενος από ελευθεριότητα, στην αξία της πραγματικής κληρονο-
 μίας που αΐφηδε με τον θάνατό του (1831). Η ίδια βάση υπολογισμού χρησιμοποιείται και
 όταν υπάρχουν περιβότεροι υιοιόντες και συντρέχει (στην εφ' αδιαθέτου διαδοχή) ηε-
 ρίπτωση συνεισφοράς (1834).
- 1899 → συνεισφορά
- σε όση έκταση δεν καλύπτεται η ν.μ. του μεριδούχου → αυτός δικαιούται να αξιώσει την
 ανατροπή των δωρεών του κληρονομούμενου (με την "μέμψη άστοργης δωρεάς", 1835 επ.)
 και την συμμετοχή του (ως ν.μ.) σε όλα τα αντιειμέννα της κληρονομίας. Δεν συμμετέ-
 χει όμως στα αντιειμέννα που έχουν ήδη καταλείψει δε αυτόν / ή δε άλλου μεριδού-
 χους μέχρι το ποσό της ν.μ. τους.
- στην μέμψη άστοργης δωρεάς, η υποχρέωση του δωρεοδόχου να αποδώσει το αντιειμένο της
 δωρεάς ρυθμίζεται από τις 904 επ.

- εξαιρέσεις από την απαλλαγή του λήπτη του παυσιόμορου (909):

1. όταν ο λήπτης λόγω κακοπιστίας είχε την αυξημένη ευθύνη των 910-912
2. όταν ο λήπτης, επειδή προέβη με ξένα περιουσιακά στοιχεία σε δωρεά, την οποία ούτως ή άλλως θα έκανε με δικά του μέσα, εξοικονομήσε δαπάνες (κατά το ύψος των οποίων παραμένει παυσιοτέρος)

κατά μία άποψη, ο δότης μπορεί να στραφεί κατά του αρχικού λήπτη μόνο αν δεν έχει αξίωση κατά του αρχικού (επικουρική αξίωση) ενώ κατ'άλλα μεταξύ των 2 ληπτών δημιουργείται παθητική ενόχλη εις ολόκληρον.

πρακτικό 95

- 1765: δεν απαιτείται ιδιόχειρη καταστροφή του εγγράφου της διαθήκης από τον διαθέτη, αρκεί η πρωτοβουσία καταστροφής να προέρχεται από αυτόν. είναι επομένως νοητή η χρησιμοποίηση τρίτου προσώπου ως οργάνου του διαθέτη. Αν και αμφισβητείται τι συμβαίνει σε περίπτωση που αυτός ο τρίτος δεν κατέστρεψε την διαθήκη / ή την κατέστρεψε μετά τον θάνατό του, η ορθότερη άποψη (λόγω της αδιαφείας δικαίου που πρέπει να διέπει τις κληρονομικές σχέσεις) θεωρεί ότι δεν υφίσταται αναίμακτη (ανστηρή, τυπική γνωμή).
- στις "συμβάσεις με προστατευτική ενέργεια υπέρ τρίτων" (= άμεσα επηρεαζομένων & ωφελουμένων), ο οφειλτής υποχρεούται με βάση την καλή πίστη (288) να λάβει υπόψη του και τα συμφέροντα των τρίτων που συνδέονται άμεσα με την παροχή, υπεχόμενος ενδοσυμβατική ευθύνη απέναντί τους αν τους προκαλέσει ζημία, γνωρίζοντας ότι αυτοί συνδέονται στενά με την παροχή. (π.χ. κληρονόμοι vs δίκηχόρου του θανόντος, στον οποίον ο τελευταίος έδωσε εντολή καταστροφής της διαθήκης του).

πρακτικό 96

- αναίμακτη με μεταγενέστερη διαθήκη (1764). "Εναντίωση" υπάρχει όταν το περιεχόμενο της μεταγενέστερης διαθήκης δεν συμβιβάζεται με το περιεχόμενο της προγενέστερης / όταν συναίεται βούληση του διαθέτη να ρυθμιστεί η διαδοχή της περιουσίας του μόνο από την μεταγενέστερη διαθήκη. προϋπόθεση αποτελεί η εκκυρότητα της μεταγενέστερης διαθήκης. αν δεν αντιπρούνται, οι διαθήκες αυτές συνυπάρχουν.
- 1828: εδώ ο μεριδούχος είναι κληροδόχος σε μέρος της ν.μ. / και στο υπόλοιπο είναι κληρονόμος
- 983: η νομή μεταβιβάζεται στους κληρονόμους του νομέα = δεν απαιτείται φυσική εξουσία ή διαταγή αυτή εφαρμόζεται αναλόγως επί εμμέληματος κληροδοσίας (1996)
- καλόπιστη κτήση κυριότητας δεν είναι δυνατή επί απορροώτων

πρακτικό 97

- 1830: για να προσδιοριστεί η εξ αδιαθέτου μερίδα, συναριθμούνται όσοι αποποιήθηκαν / αποκληρώθηκαν / κληρώθηκαν αναξιοί
- 1836: ο δωρεοδόχος μπορεί να αποφύγει την ανατροπή της δωρεάς, καταβάλλοντας την χρηματική αξία του δωρεθέντος πράγματος στο μέτρο που απαιτείται για την συμλήρωση της έκτιμης ν.μ.

- 1996 : "αίμεση κληροδοσία" → το αντικείμενό της προσπορίζεται αμέσως και αυτοδυναμώς στον κληροδόχο, χωρίς να διέρχεται από την περιουσία του κληρονόμου. ο κληροδόχος γίνεται αμέσως ειδικός διάδοχος του διαθέτη, χωρίς να απαιτείται αναγκασία της απαιτήσεως.
- * 1199 → μεταγραφή της κτήσης (αναδρομική ενέργεια, από τον θάνατο του κληρονομούμενου)
- 1265 §2 : ο παραχωρών υποθήκη απαιτείται να είναι κύριος του ακινήτου

πρακτικό 99

- κρατούσα γνώμη: οι λόγοι της 1860, λόγω του περιοριστικού χαρακτήρα της απαριθμησης τους στην διάταξη, δεν επιδέχονται ανάλογη εφαρμογή για (εστω παρεμφερή) άλλη συμπεριφορά του κληρονόμου
- Σε περίπτωση πλειστηριασμού (αναγκαστικής εκτελέσεως) ενυπόθηκου ακινήτου, ο υπερθεματιστής θα αποκτήσει το ακίνητο σε όποια πραγματική & νομική κατάσταση κατελήφθη από την εξουσία διαθέσεως του εκποιούντος. όλα περιορισμένα εμπράγματα δικαιώματα έχουν συσταθεί στο ενυπόθηκο ακίνητο, πριν από την σύσταση της υποθήκης, δεν θίγονται από την εξουσία διαθέσεως του ενυποθήκισου δανειστή. Αντιθέτως, η υποθήκη καταλαμβάνει το ακίνητο ελεύθερο από εμπράγματα δικαιώματα που συστάθηκαν μετά την εγγραφή της.
- Αυτός που έχει περιορισμένη προσωπική δουλεία προστατεύεται ως εμπράγματος δικαιούχος με την αξιωματική ομολογία της δουλείας (1191, 1132) / και ως οιονεί νομείας με τις αξιώσεις της νομής (975, 996, 987, 989). Η 1^η αξίωση επί διαταράξεως της οιονεί νομής θα λειτουργήσει ως αρνητική αξίωση / ενώ επί αποβολής (αποστερήσεως του δικαιώματός του) ως διεκδικητική αξίωση.
- 985 §3 : αυτοδύναμη προστασία της νομής
- Σε περίπτωση υπέρβασης περιβότερων ομοειδών / ετεροειδών εμπραγματικών δικαιωμάτων επί του ιδίου πράγματος, προηγείται εκείνο του οποίου η σύσταση προηγείται χρονικά.

πρακτικό 100

- 1804 : αόριστη εγκατάσταση
- Εξαίρεση από τον γενικό κανόνα περί επαφής με τον θάνατο του κληρονομούμενου : όταν η κληρονομιά περιουσία αφορά σε ακίνητα, όπου απαιτείται η μεταγραφή του κληρονομητηρίου / της αποδοχής της κληρονομίας (ως διατυπώσεως δημοσιότητας) για να αποκτήσει εμπράγματο δικαίωμα σε αυτά (1195, 1193)
- 925 : γνώση αντιειμενική ευθύνη από πτώση κτίσματος (κινητή ενέργεια της πτώσεως)
- 983 : η νομή κληρονομείται = μεταβαίνει αυτομάτως στους κληρονόμους χωρίς να χρειάζονται διατυπώσεις δημοσιότητας
- αναγνώριση : εκούσια (με δήωση θουλήσεως του πατέρα) / δικαστική (με δικαστική απόφαση, αμεταίτητη, διαπλαστική, με αναδρομική ενέργεια από τον χρόνο γεννήσεως του τέκνου)
- 1786 : παρέχεται δικαίωμα ακυρώσεως της διαθήκης

πρακτικό 101

- αφαίρεση του αναριθμού κληρονομητηρίου (1964, 1965)
- 1110 : τεκμήριο κυριότητας του νομεία

πρακτικό 102

- 1721 : η ιδιογραφή διαθήκης γράφεται ολόκληρη με το χέρι του διαθέτη, χρονολογείται και υπογράφεται από αυτόν ≠ είναι άκυρη
- Αν στο έγγραφο της διαθήκης υπάρχει ξένη γραφή, εξετάζεται αν αυτή αποτελεί μέρος του κειμένου της. Αν όχι, αφήνουν ανεπηρέαστο το κύρος της.
- 1721 § 4 : απλές προσθήκες (αποσαφηνιστικές). Οι μη-ιδιοχειρές και ανυπογράφε θεωρούνται σαν να μην έχουν γραφεί, δύναμνες κατά την ίδια να παύσουν το κύρος ολόκληρης της διαθήκης.
- 914 : "λευκός" κανόνας ως προς το στοιχείο της "παράνομίας"
- 929 : βλάβη του σώματος / της υγείας

πρακτικό 103

- 2017 επ. : ο διορισμός εκτελεστή διαθήκης περιορίζει τα δικαιώματα των κληρονόμων, που δεν έχουν εξουσία διαθέσεως των κληρονομιάων πραγμάτων.
 - * για λόγους προστασίας των κατόπιστων τρίτων & αβλαβείας των συναλλαγών, αν εκδοθεί κληρονομητήριο που να βεβαιώνει το κληρονομικό δικαίωμα χωρίς να αναφέρει την ύπαρξη εκτελεστή διαθήκης με εξουσίες που περιορίζουν την εξουσία διαθέσεως του κληρονόμου, ο κατόπιστος τρίτος μπορεί να αποκτήσει έγκυρα από το πρόσωπο που αναφέρεται στο κληρονομητήριο ως κληρονόμος (1962-1963)
- 1521 : οι όνεις δεν έχουν την εξουσία να διοικούν / ούτε καν να εκπροσωπούν τον ανήλικο στην κατάρτιση αυτών των διοικήσεων, με αντικείμενο αυτά τα περιουσιακά στοιχεία
- Η σύμβαση μισθώσεως είναι μια υποχρεωτική σύμβαση, το κύρος της οποίας δεν εξαρτάται από την ύπαρξη εξουσίας διαθέσεως εις μέρος του εκμισθωτή

πρακτικό 104

- Οι αμφιβολίες που δημιουργούνται από ασαφή διαθήκη αίρονται δι' ερμηνείας της (173), οπότε και αναζητείται η αληθής βούληση του διαθέτη, που προηγείται της εφαρμογής ειδικών ερμηνευτικών διατάξεων, αισμά και με την χρησιμοποίηση στοιχείων εκτός του κειμένου της διαθήκης.
- 1871 επ. → αγωγή περί κληρο (249 → υποβιβάζεται στην 20ετή παραγραφή από τότε που κατελήφθησαν τα κληρονομιά αντικείμενα) - καθολική αγωγή = αφορά όλα τα αντικείμενα της κληρονομιάς, ακόμη κι αν αυτά δεν αναφέρονται ρητώς σε αυτή
η αγωγή της διασώζει την 20ετή παραγραφή, που αρχίζει να τρέχει μαζί μετά την έκδοση αμετακλήτης δικαστικής απόφασης (261)

πρακτικό 105

- 1766 : ανακήρυξη μυστικής διαθήκης → από την υγιή πράξη της ανακήρυξης συναρτάται η πραγματική βούληση ανακήρυξης της διαθήκης, αισμά κι αν ο διαθέτης δεν είχε τέτοια βούληση
- 1785 : διαταγή υπέρ του συζύγου
- Αν δεν υπάρχει έγκυρη διαθήκη που να ρυθμίζει την κληρονομική διαδοχή → θα εφαρμοστούν οι διατάξεις της εξ αδιαθέτου διαδοχής
- 1822 = αποκλεισμός συζύγου λόγω αδεύσεως διατήτου

πρακτικό 106

- 1795β' : η αίρεση χηρείας, σε περίπτωση αμφιβολίας, λειτουργεί ως διααυτινή αίρεση με αντίθετο αποτέλεσμα. Στο μέτρο που θίγει τη ν.μ. του τιμωμένου συζύγου, θεωρείται σαν να μην έχει γραφεί. Ο τιμωμένος επομένως αποκτά την κληρονομία, αλλά αν τελέσει γάμο και παύσει η διααυτινή αίρεση δεν παύει να είναι κληρονόμος, αλλά περιορίζεται στη ν.μ. του, η δε υπολοιπή κληρονομία επάγεται στον καταπιστευματοδόχο κατά την 1926.
Πάντως υποστηρίζεται ότι οι αιρέσεις χηρείας θα πρέπει de lege ferenda να θεωρηθούν απαράδεκτες στην ελληνική έννομη τάξη, καθώς έχουν ως μοναδικό τους κίνητρο την μετεθανάτια ζηλοτυπία του διαθέτη.
- 1926, 1935, 1937

πρακτικό 107

- Εάν η κυριότητα ακινήτου τεθεί υπό αναθητινή αίρεση, η εγγραφή υποθήκης είναι ισχυρή, διότι η κυριότητα υπό αίρεση δεν ισοδυναμεί με εξαίψη κυριότητας, οπότε η εγγραφή θα ήταν άκυρη (1271). Αντικείμενο όμως της υποθήκης είναι κατ'αρχήν η προσδοκία του υπό αίρεση κυρίου. Με την παύση της αιρέσεως, η υποθήκη επί της προσδοκίας ενδυναμώνεται αυτομάτως σε υποθήκη πάνω στην κυριότητα.
Αν όμως η αίρεση ματαιωθεί, τότε η υποθήκη θεωρείται ουδέποτε γεννηθείσα, και μπορεί έτσι να ζητηθεί στο δικαστήριο η εξαίψησή της.
- 1902 : αποδοχή με το ευερέτημα της απογραφής → ευθύνη έως το ενεργητικό της κληρονομίας (1904)
- 1589 : ο ανήλικος επιτροπεύεται σε περίπτωση ανωπαρξίας γονικής μερίμνας / αδυναμίας ακενέως της / αναθέσεώς της σε τρίτον μετά το διαζύγιο / αφαίρεσής της ακενέως της / αναδοχής + 1591, 1592
- 317 : εκπαύρωση παροχής από τρίτο
- 498 : σύσταση δωρεάς
- 505 : ανάληψη δωρεάς
* 512

πρακτικό 108

- Η διαθήκη που συνετάχθη χωρίς τέτοια πραγματική πρόθεση είναι εμνοική → άκυρη
- 368 : απαγορεύονται οι ενόχλες κληρονομικές συμβάσεις

πρακτικό 109

- 1486 : δικαίωμα διατροφής
* 1487 → διακινδύνευση διατροφής
- 1789
* πρέπει ωστόσο πρωτίστως να διερευνηθεί η πραγματική / υποθετική βούληση του διαθέτη, με ερμηνεία της διαθήκης

πρακτικό 110